

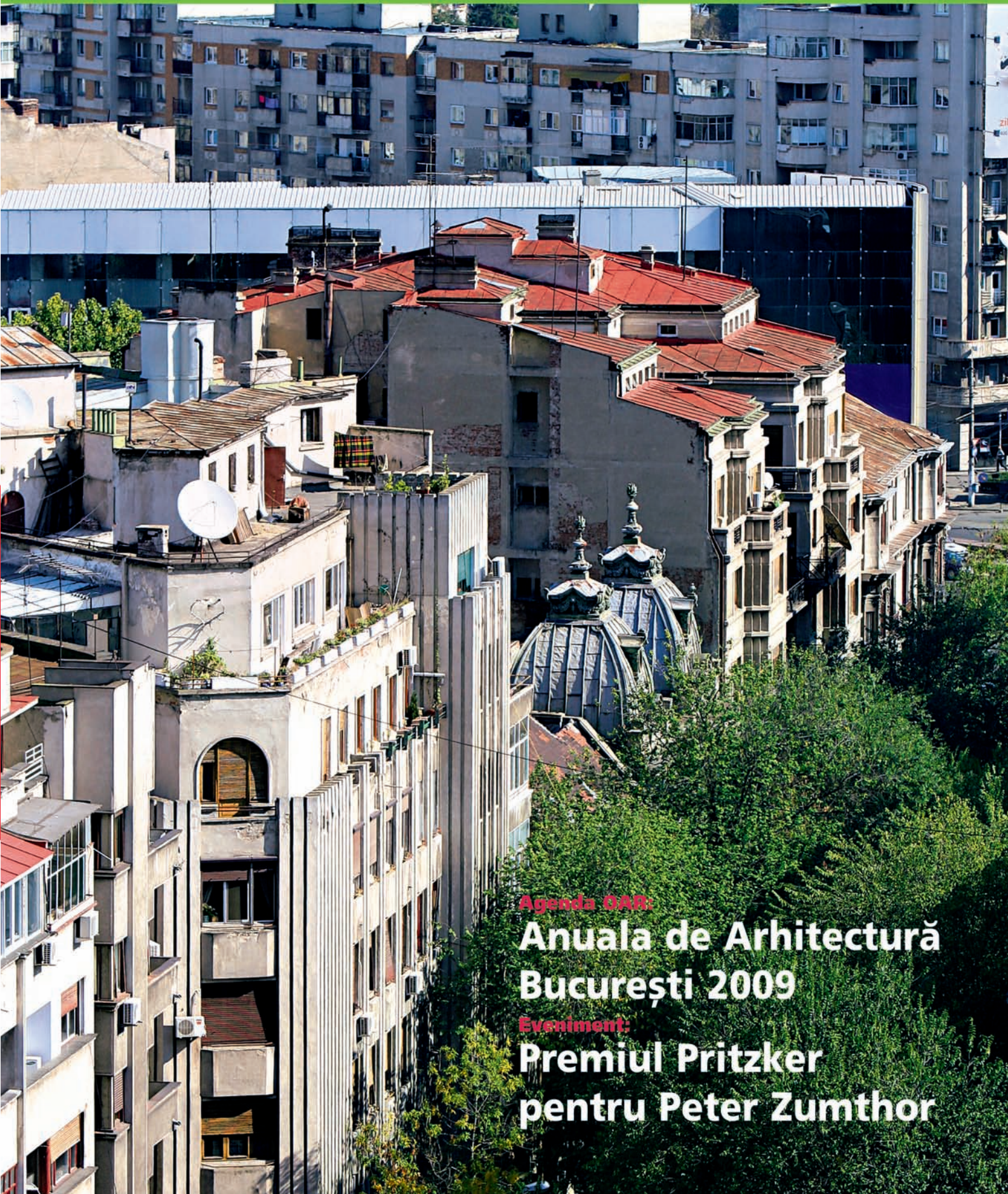
ARHITECȚII ȘI BUCUREȘTIUL

#21
martie - aprilie
2009

ISSN 4133 - 1234

BULETIN INFORMATIV AL FILIALEI TERITORIALE BUCUREȘTI A ORDINULUI ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

Agenda OAR:

**Anuala de Arhitectură
București 2009**

Eveniment:

**Premiul Pritzker
pentru Peter Zumthor**

Luxos și totuși minimalist, stilul bucătăriei cu fronturi fără mânere permite extinderea către living.

Finisaje naturale "Sweet gum tree" combinate cu "Laquer alb" se completează cu blaturi.

Light
Sumptuous
Expressive

Calea Bucureștilor Nr. 87-91, Cod 075100, Oraș Otopeni, București-Romania
Telefon: +40 21 351 75 22 | Fax: +40 21 351 75 81
E-MAIL: office@ge-dimitriou.ro

Miele Die Küche Exclusive Dealer

Harmonious
Inviting
Elegant

Surprinzător și plăcut, furnirul natural "Tineo" conferă bucătăriei un aspect unic.

Fronturi "Tineo" cu mânere ascunse, împreună cu elemente "cream Laquer" sunt completate de blaturi din piatra naturală "Bataig Azul".

Miele
DIE KÜCHE

SUMAR

AGENDA OAR

- Comisia Tehnică a Primăriei București **04**
Anuala de Arhitectură București 2009 **18**
Luare de poziție în privința
ordonanței nr. 27/2008 **26**

EVENTIMENTE INTERNE

- Sustenabilitate în dezvoltarea
urbană. Dialog româno-olandez **28**
Simpozion ARA **28**
Ion Mincu. Desene și
proiecte de arhitectură **29**

EVENTIMENTE EXTERNE

- Premiul Pritzker pentru Peter Zumthor **30**
Acropolis. Noul muzeu **32**
10 projets pour Le Grand Paris **33**
Noutăți arhitecturale din Roma **34**

PUBLICAȚII

- Expozition internationale d'architecture
et d'urbanisme Emscher Park **36**
Noutăți **38**

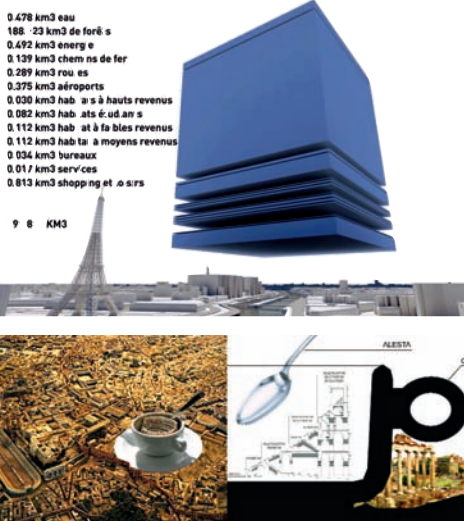

Foto copertă: Bucureștiul posibil,
Șerban Bonciocat, © igloo media

**Stimați arhitecți,
Conducerea Ordinului
Arhitecților București vă aduce
la cunoștință dorința sa de a
promova transparența în ceea
ce privește activitățile și
deciziile sale.**

**În consecință, buletinul
„Arhitecții și Bucureștiul”,
distribuit gratuit tuturor
membrilor filialei, va încerca
să prezinte mai elocvent toate
activitățile Ordinului și pro-
blemele cu care acesta se
confruntă.**

**Buletinul „Arhitecții și
Bucureștiul” poate fi descărcat
în format .pdf de pe site-ul
oficial al Ordinului accesând
adresa:
www.oar-bucuresti.ro**

**Pentru o mai bună comunicare
cu toți membrii Filialei
București, vă invităm să vă
exprimați opiniile legate de
activitatea OAR București și de
ceea ce ar trebui să reprezinte
prioritățile de acțiune ale
organizației noastre.**

**Am dori, de asemenea, să
ne indicați subiectele pe care
să le abordăm în numerele
viitoare ale Buletinului
„Arhitecții și Bucureștiul”.
Vă mulțumim și așteptăm
răspunsurile dumneavoastră!**

Editor igloo media

Bord editorial Bruno Andreșoiu, Adrian Ciocăzanu

Redactor șef Viorica Buică

Redactori Smaranda Nicolau, Anca Rotar, Loredana Stăsin

Concept grafic Corina Duma; **Junior designer** Mihai Ene

DTP & procesare imagine Cristian David, Robert Dumitru

Corectură Andreea Amzoiu

Adresă str. Brezoianu nr. 4, sector 5, București,
tel. 313.41.18, office@igloo.ro

Filiala București OAR

Președinte arh. Mircea Ochinciuc

Colegiul director arh. Mario Kuibuș, arh. Dan Marin,

arh. Cristina Gociman, arh. Crișan Atanasiu,

arh. Bruno Andreșoiu

Adresă str. Academiei, nr. 18-20, sector 1, București,
tel. 303.92.26

OFERTĂ ABONAMENT PENTRU ARHITECȚI

Cum în **recesiune**, după cum sugerează
numele, lucrurile tind să o ia **înapoi**, igloo
media se întoarce cu o nouă ofertă pentru un
abonament mai vechi:

Abonamentul igloo arhitect – 90 RON

Abonament pe 1 an la revista igloo
+ 2 DVD-uri la alegere cu documentare de
arhitectură

Pentru amănunte privind noile oferte de abonare igloo-
media, vă rugăm vizitați-ne pe site – www.igloo.ro sau
contactați-ne pe e-mail, pe adresa abonamente@igloo.ro,
sau prin telefon: (021)313.41.18.

ȘEDINȚELE COMISIEI TEHNICE DE URBANISM ȘI AMENAJAREA TERITORIULUI A PRIMĂRIEI BUCUREȘTI

28 ianuarie 2009

Comisia a fost alcătuită din: Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Ștefan Damian, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan. Președinte: Constantin Enache. Din partea Comisiilor de specialitate ale Primăriei au participat Elena Boghină (Serviciul Circulație) și Andrei Zaharescu (Serviciul Coordonare Rețele). A fost prezent la ședință și dl. Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei.

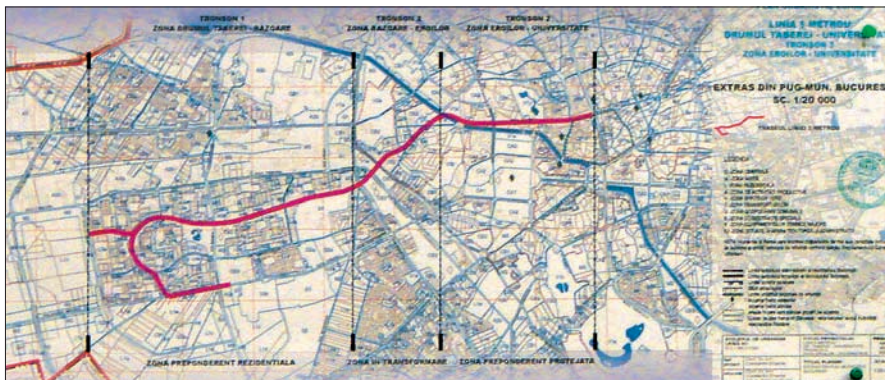
Continuăm informarea membrilor OAR asupra ședințelor de avizare săptămânale ale Comisiei Tehnice de Urbanism și Amenajare a Teritoriului, în noua sa formulă.

Selecția următoare a folosit drept criterii calitatea proiectelor aduse în discuție și gradul lor de reprezentativitate pentru oraș, caracterul lor problematic și specificitatea locală.

Ședințele Comisiei sunt consemnate de domnul Constantin Hostiuc.

LINIA DE METROU PANTELIMON – DRUMUL TABEREI, TRONSON EROILOR – PIAȚA UNIVERSITĂȚII, CONSULTARE

Prezentarea aparține dlui Constantin Enache. Într-o primă fază, se discută partea de tronson care pornește din zona Stadionului Steaua, trece prin Ghencea, apoi intră în zona Drumul Taberei, unde se află și depoul. În drumul spre Universitate, trece prin stația Răzoare, spre Academia Militară și ajunge în zona Eroilor, prima din perimetrul central Eroilor – Cișmigiu – Universității. Pentru această zonă s-a constatat că soluția cu șanț deschis este foarte scumpă și s-a optat pentru varianta inelului de adâncime. S-au

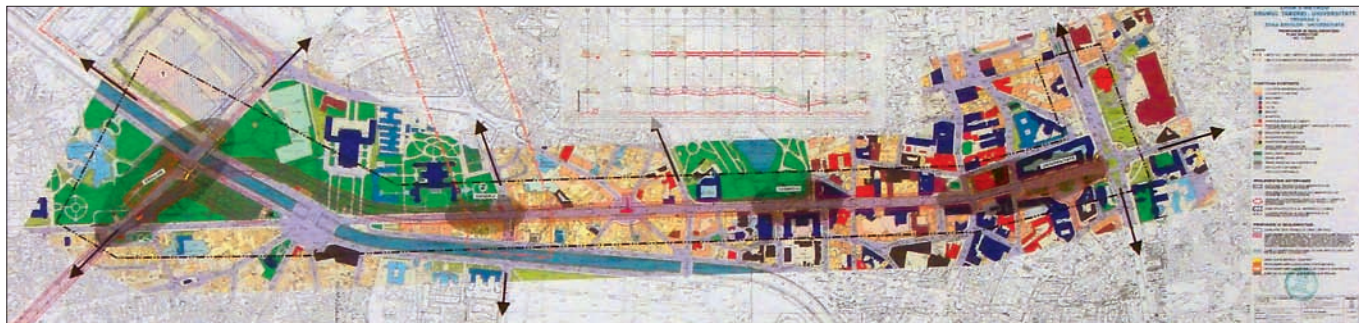

reținut, ca idei directe principale, două puncte esențiale: zona centrală are multe funcțiuni, iar metroul ar ajuta foarte mult; traficul de suprafață prin zona centrală nu trebuie încurajat.

Se propune discutarea ieșirilor de la Metrou din zona Centrală, mai ales din cauza prezenței monumentelor istorice, care nu trebuie deranjate. Pentru Stația Eroilor, s-a discutat cu cei de la Mediu pentru soluția unei ieșiri în parc, obiecția principală fiind că vegetația mare va fi afectată pe durata șantierului. Concluzia a fost că mai este nevoie de cel puțin un acces la intersecția cu Bd. Eroilor Sanitari. Un alt acces este rezervat zonei Casei Radio, cu specificarea că aici poate apărea, în timp, un parcaj subteran. În fine, un alt acces va fi situat în zona Hasdeu/Regina Elisabeta, spre Universitatea Vasile Pârvan.

În punctul Cișmigiu, una dintre ieșiri se va face în zona Str. Zalomit, vizavi de Primărie, lângă intrarea în parc de pe Bulevard, iar în zona Primăriei vor apărea încă două ieșiri, la stânga și la dreapta fațadei principale, renunțându-se la câteva locuri de parcare; stația va fi localizată sub Bd. Elisabeta.

La Universitate, principala problemă o constituie parcare deja prevăzută, care va fi

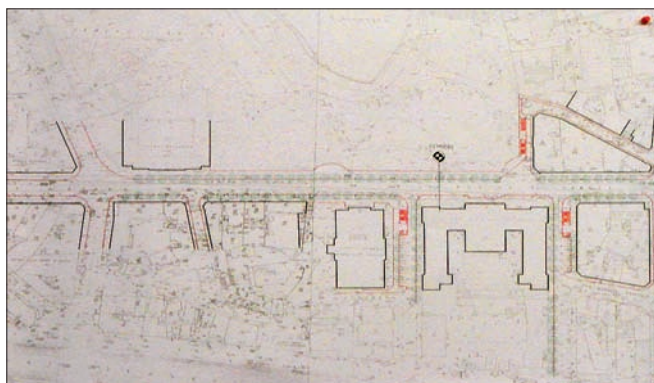

mărită. Stația se va face sub Bd. Elisabeta, iar peronul va fi sub linia de statui. Accesul se va face prin mai multe puncte – pe partea opusă Universității, pe locul actual al chioșcurilor de ziare, în fața librăriei Eminescu, în două puncte, pe trotuar. Aceste puncte de acces vor fi neacoperite. Va mai exista o ieșire în zona Str. G.M. Cantacuzino, unde va fi prevăzut și un acces auto dinspre Str. Ion Ghica. Alte patru ieșiri vor mai fi repartizate în zona Casa Armatei, astfel: două ieșiri spre Romarta BRD, o intersecție pe partea Pizza Hut și încă una în zona stației de taximetre, situată la stânga Casei Armatei. Din punct de vedere tehnic, Metroul poate realiza toate cerințele. Elena Boghină propune ca, în cazul în care se va restricționa circulația auto în zona statuilor, spațiul verde al pastilei actuale să se marească, pentru a face zona mai agreabilă pentru pietoni. Trotuarul poate fi folosit temporar pentru parcuri accidentale.

Elena Boghină arată că, dacă legătura dintre stații se va face prin subsol, se poate renunța la o trecere care actualmente perturbază simțitor circulația auto, cea dintre Pizza Hut și Romarta.

Stația Cișmigiu

Bogdan Bogoescu dorește să știe dacă prezența ieșirilor de la Metrou poate înlocui traversarea de la Brezoianu. Se răspunde că acest lucru ar fi posibil, dacă între ieșiri ar exista o legătură prin pasaj subteran pietonal. S-ar dori cel puțin diminuarea traficului auto pe Elisabeta. Vlad Cavarnali sugerează că ar fi utilă o direcționare a metroului, din această locație, spre zona Unirii, dar părerea celorlalți membri ai Comisiei este că acolo trebuie să existe o altă linie de metrou, cea de aici fiind foarte necesară. Elena Boghină ar dori să știe dacă se intră în teren prea adânc pentru a fi rezolvate două

niveluri de parcare. Andrei Zaharescu afirmă că se face scut, dar că terenul se consumă, iar cheltuielile pot fi prea mari.

Stația de la Facultatea de Drept (discuție)

Ieșirea din incinta Facultății este preconizată spre terenul de sport. Bogdan Bogoescu menționează relația cu legătura spre Uranus, care trebuie și ea prinsă în această gândire a modalităților de transport. Dl Enache precizează că a fost lăsat un spațiu pentru carosabil, pentru viitoarea arteră. Discuțiile se opresc, considerându-se că a fost realizată o bună informare a Comisiei despre felul în care actualul sistem de circulație va relaționa cu noua propunere pentru această zonă centrală.

PUZ ZIDURI ÎNTRE VII NR. 24 / PROIECTANT SC ARHIS DESIGN

Zona este una destructurată, cu doar două PUZ avizate până acum. Suprafața care intră în atenția actualii documentații este de cca. 11 ha, zonă mixtă conform PUG, provenită dintr-o zonă industrială dezafectată). Se propune o funcțiune de rezidență combinată cu servicii și birouri, iar tipul de comerț inserat va fi de proximitate, nu de tip Mall. Înălțimea maximă atinsă va fi de 2S+P+16, iar la baza acestui accent va exista un platou construit, de blocuri a căror înălțime va varia între P+4 și P+6.

Dorin Ștefan: „Nu înțeleg de ce apare această lotizare ambiguă, care pare să nu aibă la bază nicio regulă.”

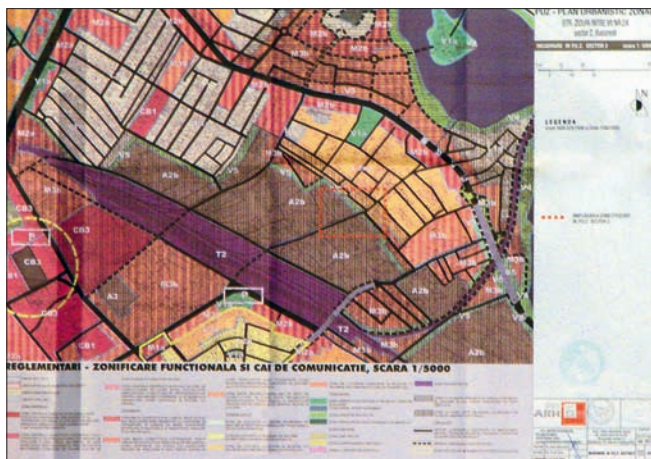
Bogdan Bogoescu: „Care este rațiunea urbană a acestor diferențieri de înălțime și de moduri diferite de ocupare? Ce justificare are ea?”

Cassandra Roșu: „Ce indicatori sunt și, mai ales, există un studiu pentru toată zona, nu doar pentru parcela dvs.? Ar fi bine să se studieze toată zona de intersecții, nu doar un punct.”

Vlad Cavarnali subscrie observațiilor de mai sus: „Parcellele sunt împărțite, dar nouă ne trebuie un studiu pentru toată zona.”

Dan Marin ar dori să se vadă mai bine, din documentație, organizarea rațională a teritoriului: „Nu poți ocupa o intersecție cu parcuri și, în același timp, opera densificării aleatorii. Nu e deloc clar cum se organizează accesul, cum funcționează ele. Personal, nu cred că poate exista o alimentare corectă a zonei, așa cum ne este ea prezentată.”

Bogdan Bogoescu apreciază că „trebuie puse toate celelalte PUZ-

uri pe o singură planșă și găsită apoi o rațiune de abordare.” Dan Șerban: „Dacă ne uităm doar la cele prezentate pentru această zonă, documentele aduse nu sunt deloc suficiente; nu putem judeca propunerea.” Constantin Enache (rezoluție): Reveniți cu o documentație mai completă: PUZ-uri existente, zonificări funcționale mai clare, nu de PUD, o justificare pentru inserția volumetriilor la nivel de ansamblu, regândiți accesul și parcurile. În ceea ce privește spațiile verzi, încercați o folosire mult mai eficientă a terenului.

PUZ ȘOS. BUCUREȘTI-TÂRGOVIȘTE NR. 9G – PUZ ȘOS. BUCUREȘTI-TÂRGOVIȘTE NR. 7-9, S1/ PROIECTANT BIA ANCA VIRGINAS, BIA SANDA SIMONA

Înainte de prezentare, referentul lucrării ține să atenționeze Comisia că există un conflict în documentație, în ideea că proprietarii celor două parcele învecinate vor să devieze circulația unul în detrimentul celuilalt, în prima propunere. Cea de a doua propunere încearcă realizarea unui alt sistem de circulație. Se precizează că terenul este unul unitar, iar autorizațiile de construire au fost date de Primăria Sectorului 1. Întrebarea este dacă trebuie modificat drumul și cum anume se poate face acest lucru. Elena Boghină intervine și precizează că propunerea urbanistică trebuie susținută de un proiect de circulație foarte atent realizat, pentru că, în zonă, există diferențe de cote de nivel. Andrei Zaharescu susține această poziție: „Un drum trebuie să plece de la o cotă de nivel. Soluția trebuie să demareze de la această bază.”

Constantin Enache: „Avem nevoie de o clară situație juridică a zonei. Dacă drumul nu e posibil pe traseul propus, vor trebui realizate exproprieri, dar ar fi mai bine ca propunerea să fie făcută fără demolare, pentru că această procedură poate fi contestată și ar consuma foarte mult timp. În plus, e neapărată nevoie să fie rezolvate intersecțiile, cu precizarea cotelor de denivelare.”

Casandra Roșu solicită să fie prezentate Comisiei planșa de regim juridic și o nouă propunere de circulație.

Constantin Enache propune celor două părți în conflict să ajungă la o soluție de comun acord, pentru a evita un blocaj

din care ambele părți au doar de pierdut: „Veniți cu o soluție care să nu demoleze, ci să propună o folosire echitabilă a terenurilor.”

Andrei Zaharescu susține că drumurile din zonă trebuie diferențiate, insistând pe diferența dintre drumul de pe relația Sisești și drumul de promenadă. Între ele poate apărea o altă legătură decât cea propusă în prezent.

Bogdan Bogoescu propune ca legătura să se realizeze pe terenul de la marginea inferioară a proprietăților și, astfel, conflictul ar dispărea. În plus, observă că traficul pe Malul de Lac nu ar trebui încurajat.

Ioana Balaurea cere părților să revină cu un singur PUZ și cu o soluție comună, pentru a exista o singură prevedere legală pentru ambele realități.

Constantin Enache (rezoluție): „Luați în considerare realizarea unor alternative, cu posibilitatea păstrării terenului și a compensărilor volumetrice. Stabiliți limitele de edificabile și reveniți.”

PUZ FABRICA DE GLUCOZĂ NR. 6-8 / PROIECTANT SC PROCEMA SA

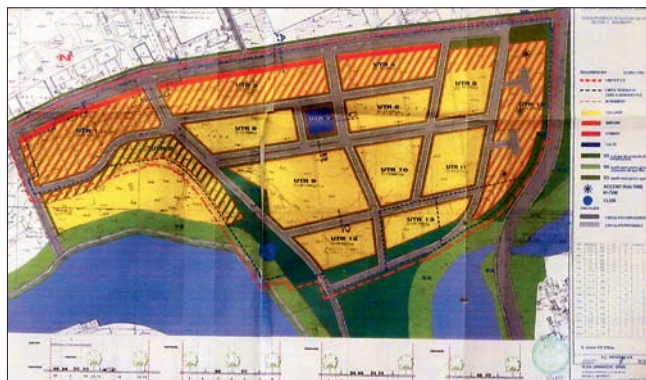
PUZ nou prezentat modifică o documentație deja avizată în 2006, când a fost propus un drum de legătură care nu a fost acceptat de un proprietar, astfel că, în momentul de față, el traversează un lot pe care nu se pot face reglementări.

Dan Marin și Casandra Roșu observă că din noua propunere a dispărut o însemnată suprafață verde, ce figura pe planul anterior, și atenționează că acest lucru conduce, după Legea Mediului, la anularea documentației. Andrei Zaharescu dorește să știe dacă din vechiul PUZ a fost preluată promenada, Bd. Mal de Lac. Se răspunde afirmativ.

Dan Marin se interesează de noua locație a bisericii. Răspunsul este că mutarea s-a făcut tot pe terenul proprietarului. Dan Marin subliniază că și biserica, și suprafața ocupată de verde trebuie să rămână nemodificate.

Elena Boghină arată că pasajul din zonă trebuie redesenat, dar și că nodurile de circulație nu sunt rezolvate.

Constantin Enache (rezoluție): „Aduceți un punct de vedere al serviciului de urbanism, care să ateste corelarea cu celelalte PUZ-uri. Planul să rămână așa cum era, scoțând strada. Reveniți”.

**PUZ BDUL UNIRII NR. 47B –
STR. MIRCEA VODĂ – STR. NERVA TRAIAN, S.3/
PROIECTANT VIOREL HURDUC (CONSULTARE)**

În prezentarea proiectului, Viorel Hurduc arată că „locul este unul foarte prețios, o rezervă ce poate primi o construcție la nivelul bulevardului și la nivelul echipării acestuia. Indiferent de vecinătate, locul în sine invită la dialog. Propunem să se construiască la un nivel de importanță ridicat, nu ca o simplă rezolvare de parcelă. În final, propunerea noastră este a unei construcții ce va depăși ca înălțime, în punctul maxim, 80 m înălțime, cu o consolă de 12 m ieșită către bulevard, iar în partea de jos, la baza acestui punct înalt, va exista o bară de P+4 rezervată serviciilor publice – birouri, comerț. Inițial, am încercat și alte volumetrii, dată fiind importanța locului și a bulevardului, de 90 și 112 m înălțime maximă, dar, în ultimă instanță, am apreciat că scara cea mai potrivită pentru loc este a clădirii de P+18, de 80 m înălțime. Planul este însoțit de propuneri de subtraversare a B-dului Unirii prin Mircea Vodă și de o propunere de realizare a unui pasaj pietonal amplu la subsol. Există o cotă de corespondență la nivelul 3, în subteran. Am mai avut și preocuparea de a urmări introducerea liniei de Metrou sub Bd. Unirii, cu care urma să intrăm în relație, ținând cont de faptul că această nouă linie de Metrou urma să coboare la 28 m adâncime. Se poate amenaja o parcare cu trei niveluri fără a ataca spațiile verzi, care să poată adăposti cca. 750-800 de mașini, dispuse de-a lungul liniei viitoarei stații de metrou. Am mai încercat transformarea intersecțiilor în piețe, propunând, unde a fost posibil, circulații în buclă, care să nu aglomereze zona. Ca indicatori numerici, terenul are cca. 2000 mp, înălțimea maximă atinsă fiind de 80 m, POT de 65%, iar CUT de 13,7.”

Cassandra Roșu observă că în imediata apropiere există o casă. Viorel Hurduc răspunde că terenul are proprietar necunoscut. Bogdan Bogoescu: „Locul este foarte important ca prezență și vecinătate. Propunerea mi se pare de bună calitate, dar nu cred că putem aviza totul fără cunoașterea minimală a vecinătăților. Cum putem cupla propunerea cu ceea ce există dincolo de drum?”

Viorel Hurduc: „Unele parcele din această zonă au potențial, altele nu, și nu putem aștepta la nesfârșit ca și vecinul să aibă inițiativă. Putem da, pe parcela alăturată, cel mult câteva indicații volumetrice orientative.”

Andrei Zaharescu sugerează să fie dată o reglementare de *non-edificandi*, pentru ca autoritatea de Sector să nu aprobe o documentație oarecare pe parcelă.

Tiberiu Florescu: „Trebuie să ne gândim la oraș. Un astfel de loc trebuie rezolvat sistemic, în ciuda impedimentelor. Cum se rezolvă alveola? Ce este ea pentru tot Bulevardul? Eu cred că avem aici un eveniment urban și cred că, din punct de vedere compozițional, totul e OK. Există și alternativa unei propuneri, dar tot pentru întreg.”

Gheorghe Pătrașcu apreciază că singura posibilitate de a impune o modalitate coerentă de dezvoltare este cea de a comasa parcelele, iar Bogdan Bogoescu reafirmă posibilitatea de a se interzice, temporar, construirea pe cealaltă parcelă. Dan Marin: „Primăria poate stabili reglementări care să vizeze și privatul.”

Dorin Ștefan: „Nu cred că ne interesează acum proprietatea din E, ci mai curând închiderea terenului dinspre N. Cum va fi modificat caracterul străzii Anton Pann? Toate rețelele ar trebui duse într-un colector, înainte de a ajunge în bulevard.”

Gheorghe Pătrașcu: „Legea prevede, acum, că putem obține reparcelarea.”

Cassandra Roșu este de părere că se poate impune interdicția de a construi pe parcela vecină.

Tiberiu Florescu: „Ca punct în sine și ca rezolvare arhitecturală, consola este pretențioasă și chiar, într-o oarecare măsură, deranjantă. Ea, însă, justifică excepționalul propunerii. Dar, dacă această soluție va fi pusă în practică, sper ca acel spațiu să poată fi folosit și de omul de rând, nu doar de capitalistul cu birou localizat aici. Îmi doresc ca de această priveliște unică să se bucure oricare cetățean care dorește acest lucru.”

Dan Marin estimează, în perspectivă, că echivalența volumetrică a clădirii ar trebui gândită și în funcție de împrejurimi. Bogdan Bogoescu consideră că trebuie să existe unele reglementări pentru partea dreaptă a propunerii, stabilindu-se aliniamente sau cornișe, pentru a bloca orice inițiativă haotică. În fine, Tiberiu Florescu mai apreciază că, dată fiind platitudinea

zonei, orice accident (controlat) ar putea fi binevenit aici. Constantin Enache punctează concluziile dezbaterilor: „PUZ să fie făcut pentru alveolă, dar prevederea să cuprindă tot terenul, inclusiv cu vizavi. Primăria să găsească forma echitabilă de distribuire a coeficienților către toți proprietarii vecini. Din punct de vedere tehnic, Metroul trebuie să cunoască propunerea. Primăria Sectorului 3 ar trebui să poată preciza situația mai exactă a proprietăților.

4 februarie 2009

Comisia a fost alcătuită din: Casandra Roșu, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Ștefan Damian, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban. Președinte: Sorin Gabrea. A participat la ședință și Gheorghe Pătrașcu, arhitect-șef al Capitalei. Din partea Comisiilor Tehnice ale Primăriei au participat Elena Boghină (Serviciul Circulație) și Andrei Zaharescu (Serviciul Coordonare Rețele).

PUZ STR. ILIOARA NR. 16 B-C, S. 3 / PROIECTANT EAST WIND ARCHITECT (REVENIRE)

Cerințele de la ultima înfățișare vizau o dispunere mai rațională a edificabilelor, prezentarea unei schițe de preordonare rețele, o nouă propunere de discutare a conformației terenului, precum și cuprinderea pe o singură planșă a tuturor informațiilor și documentațiilor existente în zonă (PUZ-uri avizate sau aprobate).

Se precizează din nou că în zonă există o diferență de nivel de cca. 2 m între diferitele părți ale PUZ, iar ca edificabile învecinate, pot fi găsite în apropiere construcții a căror înălțime variază între P+4 și P+6.

Sorin Gabrea se interesează dacă problematica principală, a partului urban, cuprinde și defalcarea zonelor publice. În continuare, ar dori să fie prezentat un bilanț teritorial. Se răspunde că, din totalul de cca. 57 000 mp ai lotului, sunt donați către Primărie cca. 10 000 mp. Suprafața construită ar măsura 17 593 mp, spațiile verzi ar ocupa 21 440 mp, adică 37% din total, iar circulațiilor le va reveni un procent de 32,7%. Funcțiunea principală va fi cea de locuire, combinată cu comerț la nivelul parterului și al primului etaj. Parcările supraterrane vor fi dispuse de-a lungul străzilor. Înălțimile propuse vor oscila între P+6 și P+15. POT va fi de 45%, iar CUT general de 3,5.

Dan Marin observă că pe planșă este prezentă cel puțin o greșeală de așezare și de compoziție, în sensul în care două edificabile de înălțimi și secțiuni diferite sunt plasate lipite unul de celălalt. Proiectantul întreabă cum ar putea fi unite aceste edificabile, din moment ce au secțiuni care nu permit acest lucru.

Bogdan Bogoescu ar dori să știe care sunt rațiunile pentru care au fost plantate astfel, în teritoriul deținut, blocurile înalte? Răspunsul este că astfel s-ar susține un anumit ritm al compoziției.

Vlad Cavarnali observă că accesele, așa cum sunt ele repartizate, sunt extrem de greoaie și cere o regândire a lor.

Casandra Roșu observă o prea mare apropiere a clădirii de P+15 de vecin și este de părere că poziționarea îi limitează acestuia posibilitățile de construire. „O retragere de 5 m este pentru cel mult P+2, nu pentru P+8.”

Andrei Zaharescu: „Terenul este situat într-o zonă depresionară. Trebuie prevăzut spațiu pentru un temporizator de ape de ploaie de minim 1000 mc. Subsolul este general sau este situat sub clădire? Pentru că infiltrarea apei e, în cazul primei ipoteze, imposibilă.”

Elena Boghină: „Este bine să existe și artera pe care ați propus-o. Dar ar fi mult mai bine ca Str. Ilioara să fie concepută pe două benzi pe sens, pentru că întreaga zonă se va descărca aici. Diferența de nivel este mare și nu se poate face legătura între zone.” La întrebarea dlui Sorin Gabrea privind

instalațiile din zonă, Andrei Zaharescu răspunde că există un canal principal pe Grigorescu, dar e dificil ca accesibilitate. Casandra Roșu propune ca străzile din jurul blocurilor să se unească, pentru ca vecinul să poată construi în baza retragerilor pe care le impune această condiționare. „CUT e prea dens pentru o construcție de tipul propus și pentru funcțiunea de locuire; blocurile sunt mult prea apropiate. Din nou, lipsesc propunerile pentru dotări minimale – creșe, locuințe, spații pentru joacă etc.”

Dan Marin: „Sistemul de circulație și căile de acces sunt rezolvate incorect. În ipoteza în care Str. Illoara va dobândi două benzi pe sens peste mai mult timp, mă întreb cum se va circula în zonă până atunci. Și eu sunt de părere că trebuie diminuată intensitatea construirii.”

Tiberiu Florescu: „E necesară cel puțin o alee de acces pentru partea din spate și retrageri mai mari. E important de prevăzut accesul pentru deservire (servicii diverse, aprovizionare). Ca și construire, observ o incompatibilitate cu zona, care are clădiri foarte diferite ca înălțime.”

Elena Boghină: „În primul rând, e nevoie să se realizeze pe toată enclava un plan director, pentru ca întreaga zonă să capete un statut urban. Altfel, această nouă prezență care ni se propune este una insolită. Aș dori să văd o configurație urbană mult mai bună.”

Vlad Cavarnali dorește să precizeze că terenul este foarte prost, ca posibilitate de a se construi. Deși s-au realizat blocuri de P+6, este de părere că dificultățile care vor fi întâmpinate în cadrul construcției propriu-zise vor fi foarte mari. Ar mai dori să știe care este relația cu CET Sud.

Dan Șerban cere „o restructurare a propunerii urbanistice. Bara de jos cu cele 4 segmente mari să fie reconfigurată. Cred că ar mai fi util să știm care va fi relația dintre construit și cornișă.”

Ștefan Damian dorește să știe ce se va întâmpla în zona industrială și propune ca lărgirea străzii să nu fie realizată pe partea monumentului istoric din vecinătate, ci pe partea opusă acestuia.

Rezoluție (Sorin Gabrea): „Reveniți cu o nouă planșă de reglementări. Am dori să vedem un plan director pentru întreaga zonă însoțit de rezolvarea circulației cu tot cu parcelarul mărunț și să existe o racordare a străzilor propuse sau existente la străzile mari. Trebuie să luați în calcul lucrările edilitare necesare. Prezentați o schemă a sistematizării verticale, însoțită de secțiuni și integrați documentațiile existente în zonă. De asemenea, faceți o propunere de echipamente publice. CUT maxim va fi de 3”.

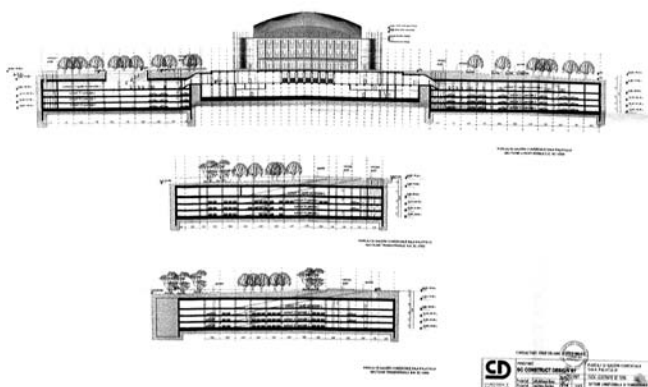
PUZ PIAȚA SĂLII PALATULUI S. 1 / PROIECTANT UAUIM BUCUREȘTI

Prezentarea proiectului are două părți, una realizată de dl. Florin Machidon, cealaltă de dl. Romeo Belea.

Partea de urbanistică este susținută de dl. Florin Machidon: „În zonă există mai multe documentații realizate de UAUIM București, motiv pentru care s-a apelat la noi pentru a face acest PUZ general, care să cuprindă toate intențiile celor ce se vor implica în proiect. Proiectul de față are două componente: pe de o parte, dezvoltarea unui sistem de reglementări în zona Sălii Palatului pentru a recalibra Sala Palatului în vederea bunei ei folosiri pe durata Festivalului Enescu, întrucât starea ei actuală nu mai permite exploatarea. Ar trebui refăcută și acustica sălii și, pe de altă parte, ne dorim să reconfigurăm zona Sălii Omnia și să o readucem în circuitul cultural al Capitalei. Pentru ambele propuneri, există un foarte solid studiu istoric realizat de dr. arh. Hanna Derer, dar acesta nu vizează, din păcate, și problema ocupării spațiilor. În zonă vor fi necesare mai multe parcări și ne propunem și o dezvoltare a spațiului public care să poată prelua activitățile din jurul Ateneului. La subsolul din zona Sălii Palatului mai sunt prevăzute spații pentru spectacole, dar ne propunem doar completarea ansamblului de scări exterioare și interioare, intervenția asupra amfiteatrului și o completare a frontului Palatului în zona dinspre Biserica Crețulescu. În ceea ce privește Sala Omnia, se dorește transformarea ei în Teatru de Operetă, acesta urmând a se muta aici, date fiind și intervențiile care, în scurt timp, vor debuta la Teatrul Național”.

Romeo Belea: „Tema primită vine de la Ministerul Culturii și privește refuncționalizarea și refacerea clădirii Sălii Palatului, pentru că, la interior, există pericolul real ca părți din tavan să se desprindă și să cadă. Intervenția va fi una majoră, pentru că, odată cu ideea refacerii, a mai venit și ideea actualizării acestei săli după modelul sălilor de concert din Europa, care găzduiesc o serie de activități conexe și devin multifuncționale. În cazul nostru, aceasta presupune o modificare majoră a interiorului, pentru că aici vor mai funcționa cafenele, spații pentru librării sau anticariate ș.a.m.d. Sala va deveni centru cultural, cu spațiu deschis publicului cca. 12 ore/zi. Va fi nevoie, prin urmare, și de săli cu capacitate mai mică, pentru activități excepționale. Ca atare, am propus, sub spațiul din fața Sălii Palatului, o sală cu capacitate de cca. 800 de locuri, care va putea fi reglată pentru a funcționa la 3 timpi de reverberație diferiți. Legătura cu «sala-mamă» se va face prin galerie, către foaier. Totodată, trebuie refăcută acustica sălii mari, cea folosită acum pentru concerte. Acest spațiu are nevoie de un timp de reverberație îmbunătățit, de 1,4, poate 1,5. Pe de altă parte, normele europene în materie de incendii prevăd ca, în cazul unei calamități de acest fel, distanța maximă pe care publicul va fi nevoit să o străbată până la cea mai apropiată ieșire să fie de max. 35 m. În cazul Sălii Palatului, aceasta ajunge la 140 m. Din acest motiv, la colțuri, scările vor fi modificate și vor fi prevăzute lifțuri.”

Proiectul presupune durată, deci va fi etapizat, în prima fază

urmând să se intervină cât mai rapid asupra Sălii principale, pentru a fi repusă în circulație la un nivel mai bun. Într-o a doua fază, ar fi vorba de realizarea parcărilor și, totodată, a unui număr de galerii comerciale în subsolul zonei (cca. 20 000 mp).

Sala Omnia va fi cedată Ministerului Culturii, pentru relocarea Teatrului de Operetă, și intervenția semnificativă asupra ei va însemna ridicarea înălțimii cu încă 6m, pentru a obține o suprafață interioară mai mare, care va asigura mult mai buna funcționare a acestei instituții.

Se mai face observația că, în spațiul verde aferent zonei Sălii Palatului, se va realiza amprentarea fostelor biserici dărâmate (Sf. Ionică, Bis. Calvină), cu scopul de a fi conferit zonei un anume statut cultural. Către partea de N, se va realiza un amfiteatru urban în aer liber.

Virgil Nițulescu, reprezentant al Ministerului Culturii, certifică sprijinul acordat de instituția pe care o reprezintă în desfășurarea acestei vaste acțiuni și confirmă punctele de vedere exprimate anterior de dnii. Florin Machidon și Romeo Belea.

Invitat să se pronunțe asupra circulației din zona, dl. ing.

Eugen Ionescu afirmă că studiul este în pregătire, dar că numărul de mașini parcate în toată zona este de cca. 1800 - 2000 de mașini. De asemenea, dl. Ionescu atrage atenția asupra dificultății de realizare a unei artere de legătură între Sala Omnia și Bd. Magheru din cauza unei diferențe de nivel de cca. 1 m, dar se pronunță pentru realizarea, absolut necesară, a unei legături pietonale.

Florin Machidon reia ideea legăturilor dintre spații în zona și precizează că, în afară de acest pasaj, a mai fost gândit un spațiu de legătură între Conservator și Sala Palatului, chiar și din zona Pieței Iosif Sava către aceasta, printr-un pietonal care ar urma să traverseze spațiul de lângă Muzeul Kalinderu. Au mai fost gândite, precizează d-șii, și alte pasaje pietonale subterane.

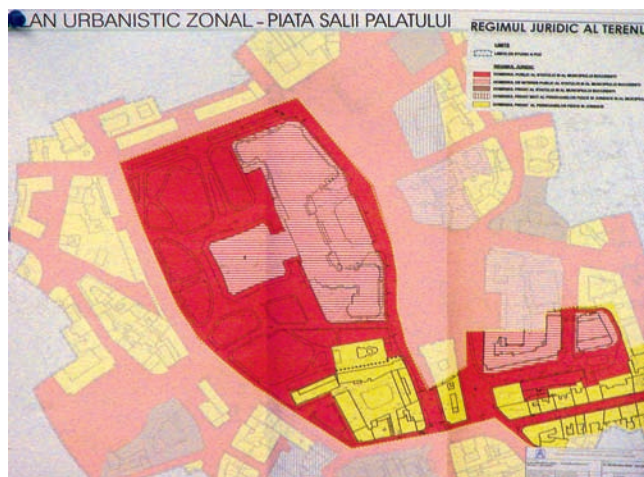
Dan Marin: „Vreau să atrag atenția asupra unui aspect care mi se pare foarte important, pentru că depășește puțin sfera urbanismului propriu-zis, dar este ilustrativ pentru ceea ce se întâmplă la noi în țară, chiar la cel mai înalt nivel. Ministerul Culturii are un teren lângă Biblioteca Națională, destinat a fi scuar, dar și mediatecă, librărie, sală de concerte sau orice

altceva cu destinație culturală. Printr-o hotărâre a Justiției, care anulează o documentație legală, terenul a fost oferit ISCT, iar acum suntem puși în situația ca, pentru o dotare culturală, să luăm teren de la Primăria Municipiului, cu toate riscurile, implicațiile de lucrări și de cost pe care le presupune o lucrare aflată în subsol – vorbesc de sala aceea cu 800 de locuri din față. Ca să nu mai vorbim de obligația de a lega această dotare de spațiile comerciale, condiție a unui investitor italian. Revenind la problemele de strict urbanism, sunt de părere că aceste două proiecte – Sala Palatului, pe de o parte, Sala Omnia, pe de altă parte – trebuie neapărat tratate separat, pentru că au timpi de lucru diferiți”.

Față de această ultimă poziție, Romeo Belea afirmă că, din cauza problemelor fundamentale, lucrările pot fi văzute ca având un același grad de urgență. Teatrul de Operetă trebuie imediat evacuat din clădirea TNB, iar din Sala Mare a clădirii Sălii Palatului se desprind bucăți de tavan, care cad în plasele instalate spre a preveni vreun accident. Se convine, totuși, că realizarea unui ansamblu de parcuri și spații comerciale are un alt timp de lucru decât cel al remodelării unei singure clădiri. Romeo Belea mai ține să precizeze că, dinspre Str. Icoanei către Cișmigiu, există o serioasă problemă, a dirijării și controlării apei freatică din sol, care ar tinde să se „stabilizeze” ca masă și volum în zona Parcului Cișmigiu, deci acolo unde vor fi realizate parcurile și spațiile comerciale.

Cassandra Roșu își exprimă reținerile în ceea ce privește necesitatea realizării spațiilor comerciale la subsol, iar în ceea ce privește sala de 800 m, crede că mai poate comporta discuții. Este în favoarea unei refaceri integrale a peisajului din zona Bis. Crețulescu, iar în legătură cu Sala Omnia, se pronunță pentru realizarea unei bune legături pietonale, dar și pentru îndreptarea străzii, dacă este posibilă.

Bogdan Bogoescu ar dori ca strada care coboară printre Bis. Crețulescu și Palat să fie fluentizată și regularizată și ține să precizeze că, pe placa de beton care va acoperi sala, dar și pe toate spațiile care vor avea funcțiuni la subsol, trebuie asigurat un strat de pământ de 1 - 3,75m, pentru a se putea

reface vegetația mare. Spațiile de la parter ar putea fi reorganizate sub forma unei colonade.

Vlad Cavarnali este de părere că prezentarea este superficială, pentru că ignoră majoritatea documentațiilor existente, cu tot cu posibilitățile de dezvoltare pe care acestea le aduc, ca și șansele oferite de concursurile organizate în acest perimetru. Relațiile cu bulevardul ori cu Ateneul sunt vagi, iar circulațiile sunt complet nerezolvate.

Elena Boghină nu crede că circulația poate fi reactualizată, pentru că, între timp, au apărut realități care au modificat substanțial caracterul zonei, noi clădiri, noi funcțiuni. Toate acestea aduc în zonă o cantitate mare de trafic, iar principala problemă o reprezintă nodurile, de a căror soluționare depinde totul. Zona din fața Muzeului trebuie corelată și regândită în funcție de noile trasee și accese.

Constantin Enache: „Nu trebuie să refuzăm zonei centrale dezvoltarea, modernizarea și evoluția, pentru că numai astfel putem tinde spre statutul de metropolă. Apoi, cred că ar trebui să fim foarte atenți la scara monumentelor noastre, precum și la felul în care acestea pot fi păstrate în bune condiții. Principala problemă, din acest punct de vedere, este cea a asigurării trimerii în subteran a mașinilor și păstrarea liberă a zonei centrale. Cred că funcțiunile propuse sunt utile”.

Sorin Gabrea susține ideea ca PUZ să fie desfăcut în două părți – Sala Palatului și Sala Omnia. Toți membrii comisiei sunt de acord cu propunerea. Bogdan Bogoescu critică ideea de a se reface sala, pentru a reintra, apoi, în funcțiune, dar să se amâne rezolvarea parcarii, caz în care amenajarea de suprafață rămâne așa cum e acum, „o rușine”. Dna Irina Iamandescu, de la Ministerul Culturii, este și ea de părere că PUZ-urile trebuie separate, din motive de eficiență, și precizează că documentația nu a fost discutată ca PUZ la Minister, ci doar ca reglementare privind statutul monumentelor din zonă. Dan Șerban este de părere că PUZ trebuie gândit de la început cu totul, pentru că nu poate fi separată gândirea subsolului de suprafață, cu atât mai mult cu cât la mijloc rămâne problema parcarilor. Este de părere că zona s-a degradat din cauza mașinilor care parchează haotic. „Porticul de la Sala Palatului e tocat de mașini. Și cred că mai e necesar un studiu de impact.” Cât despre Sala Palatului, „este în regulă așa cum e, și nu cred că trebuie schimbată, pentru că a fost gândită, la vremea ei, ca un obiect integral. În ceea ce privește aparatul de subsol, cred că ar trebui precizate în detaliu anumite aspecte, cum ar fi ponderea galeriilor, poziționarea parcarilor etc. Problemele de spațiu urban trebuie să aibă neapărat o altă rezolvare.”

Tiberiu Florescu este de acord cu pozițiile exprimate de Constantin Enache și Dan Șerban și crede că e bine ca orașul să fie echipat, însă cu mare atenție.

Casandra Roșu: „E nevoie neapărat de un studiu de circulație, însoțit de studiul de peisagistică. Pot fi de acord și cu parcajul

de sub sală, cu destinația lui comercială, dar cu condiția să nu regăsim aici caracterul de mall.”

Ștefan Damian: „Străpungerea Omnia poate fi făcută sub forma pietonalului. Aripa Crețulescu a fost dintotdeauna propusă spre completare, iar Sala Palatului poate fi modernizată.”

Florin Machidon: „Operația ar putea fi derulată și sub forma unui concurs de arhitectură, dacă o consultare ar indica aceasta. UAUIM București poate propune spre abordare toate temele din zonă și poate limpezi situația existentă a străzilor.”

Rezoluție: Sorin Gabrea apreciază că e necesar de prezentat structura zonei, iar, în ceea ce privește subiectul Sala Palatului, documentația completă ar putea fi prezentată în aproximativ două săptămâni. Se va reveni.

Gheorghe Pătrașcu este de acord cu poziția pro-dezvoltare exprimată de Constantin Enache. Studiul, în opinia d-sale, trebuie conceput odată cu PUZ director și proiectul peisagistic pentru întreaga zonă, iar reglementările vor trebui date pentru ambele zone. Circulația va fi soluționată parțial pe baza unui concept integral.

11 februarie 2009

Membrii Comisiei: Casandra Roșu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Tiberiu Florescu, Dan Marin, Dan Șerban, Dorin Ștefan. Președintele Comisiei: Bogdan Bogoescu. Din partea Comisiilor tehnice ale Primăriei au participat Elena Boghină, de la Serviciul Circulație și Andrei Zaharescu, pentru Rețele. A participat la ședință și Gheorghe Pătrașcu, Arhitect-șef al Capitalei.

PUZ STR. VERZIȘORI – STR. AVALANȘEI – STR. SPLAIUL UNIRII – CALEA VĂCĂREȘTI – STR. NERVA TRAIAN, S3 / PROIECTANȚI SC ALPHA STUDIO SRL, BIA ARH. DORIN ȘTEFAN

Prezentarea proiectului este făcută de către Dorin Ștefan, care arată că în zona care face obiectul PUZ, intrată în reconversie, există un număr de PUZ care acum au fost corelate.

Propunerea este de a se iniția, aici, un downtown, cu atât mai mult cu cât infrastructura existentă este puternică. Zona trebuie să permită mixarea de funcțiuni – birouri, locuințe, zonă de interes. Se profilează un nou cartier în zona Cheiul Dâmboviței – Nerva Traian, pentru care Str. Verzișori va funcționa ca axă pietonală.

Dorin Ștefan arată că, pentru moment, Str. Verzișori este închisă. Se propune, totuși, redeschiderea acestei artere, dar și o retragere de 15 m a construitului față de limite.

Vlad Cavarnali adaugă că se mai dorește crearea unei piețe publice, cel puțin, în apropierea splaiului. Acesta suportă clădiri cu înălțimi mai mari, care se pretează dezvoltării unor spații publice. În final, soluția dorește să exprime încercarea de a crea un dialog între cele două zone. POT estimat este între 42 și 50%, iar CUT va oscila între 5 - 5,6. Dorin Ștefan precizează înălțimile edificiilor care se vor construi, care variază și ele, din rațiuni de dinamică a compoziției urbane, între 25 și 45 m, cu două accente maxime de 80 m și de 100 m. Față de propunerea de a construi un edificiu care să suprațarverzeze Str. Verzișori, Constantin Enache dorește să știe dacă soluția este una strict necesară. Se răspunde că se puteau găsi și alte soluții, dar că a fost preferată aceasta, pentru că ea contribuie la coerența zonei, dar servește și rațiunii compoziționale dorite.

Bogdan Bogoescu încearcă să afle ce intervenții majore sunt deja aprobate. Se răspunde că aprobate deja sunt PUZ

Timpuri Noi (autor Viorel Hurduc) și un PUZ realizat de Constantin Enache. Strada Verzișori a avut întotdeauna o vocație publică și datorită spațiului pe care ea îl afectează, de cca. 6-7 000 mp. Vlad Cavarnali amintește că în zonă este prevăzut și metrou, dar că vor fi mari probleme, întrucât apa se găsește la doar 3 m de suprafață.

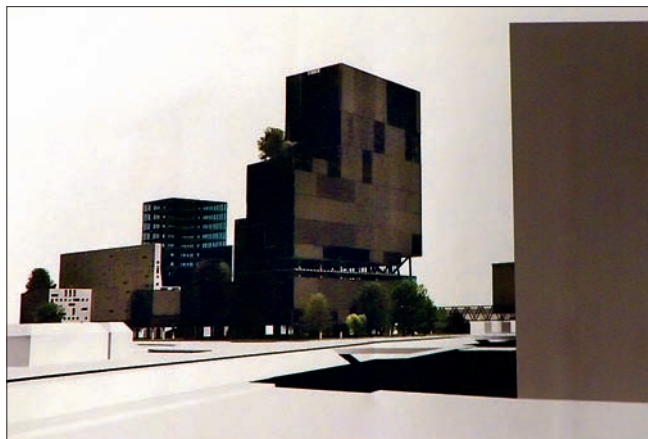
Analizând circulația din zonă, dna Elena Boghină arată că „în PUG, în zona Timpuri Noi, circulația este rezolvată; devierea Splaiului pentru noile propuneri poate fi în regulă, dar trebuie să se țină seama că vor apărea noi incidente”. Andrei Zaharescu este de părere că „în locul în care este propus hotelul, se poate încerca o desprindere a circulației din Splai”. Constantin Enache afirmă că s-a pronunțat întotdeauna pentru dezvoltarea Bucureștiului, mai ales a părții de S, zona Cantemir-Splai, căreia este necesar să i se infuzeze o vitalitate sporită. Apreciază că legăturile de circulație existente sunt, pentru moment, bune, dar dorește ca strada Verzișori să nu fie traversată de construcție, pentru că vor apărea probleme de toate tipurile, care vor complica mult obținerea avizelor și vor amâna demararea lucrărilor.

Gheorghe Pătrașcu: „În cazuri de acest fel, obținerea avizelor este condiționată de cedarea către Primărie a unei părți de teren pentru realizarea în bune condiții a facilităților și serviciilor necesare.”

Dan Șerban este de acord cu poziția exprimată de Constantin Apostol privind dificultățile de ordin administrativ care vor tergiversa începerea lucrărilor. Se exprimă în același sens, chiar dacă soluția de arhitectură este una foarte bună.

Gheorghe Pătrașcu crede că ar fi utilă o reducere a CUT, prin

care s-ar obține și o reducere semnificativă a circulației.

Tiberiu Florescu: „Sunt de acord cu proiectul, așa cum este el prezentat, pentru că zonei trebuie să i se confere vitalitate. Chiar dacă are potențial, zona este acum nevaloroasă.”

Dan Marin este de acord cu ideea dezvoltării unor zone care nu pot trăi altfel, însă pune problema modului în care aceste intervenții principale vor fi urmate de alte intervenții. Crede că ar fi fost foarte utilă realizarea unui regulament general, pentru că „aici, topografia locului și țesutul eterogen complică foarte mult lucrurile.”

Bogdan Bogoescu atrage atenția asupra felului în care vor figura toate intervențiile propuse pe planșa de reglementări, subliniind nevoia de a fi evitat verdele, pentru că, altfel, această culoare va fi asimilată spațiilor verzi, ceea ce ar crea serioase probleme de decodificare corectă și de avizare. Casandra Roșu este de acord cu poziția lui Dan Marin și este de părere că intervenția de peste St. Verzișori este foarte bună din punct de vedere arhitectural.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): Se avizează favorabil, cu următoarele condiții: Se va realiza un plan director pe zona Mărășești și un plan de circulație integral. E nevoie de o listă cu posibile măsuri care să permită aplicarea proiectului în timp. De exemplu, insula centrală trebuie să fie foarte bine definită, ca regulament. Se va realiza un studiu hidrotehnic, mai ales pentru a determina în ce măsură apa freatică va crește în zona învecinată.

PUZ BD. REGINA MARIA NR. 13, S.4 / PROIECTANT AVIZ SPRINT (REVENIRE)

Noua propunere a dorit să păstreze aliniamentul către bulevard și să propună o rezolvare pe o zonă scurtă. S-a încercat ca înălțimea cornișei să nu fie mai mare decât cea a turlei bisericii.

Constantin Enache dorește o detaliere a proiectului și precizări în legătură cu „ceea ce se va petrece la parter”. Dacă spațiul va fi unul accesibil, deschis, ce funcțiune va fi adăpostită acolo? Se răspunde că spațiul de jos va fi comercial, parțial accesibil publicului.

Dorin Ștefan se interesează de înălțimea lamei. Răspunsul:

24 m, înconjurată de un volum de 20 m. Vlad Cavarnali este de părere că „mai curând, ar fi fost potrivită o susținere a înălțimii din zona Bd. Regina Maria, ca volum înalt”.

Constantin Enache: „Configurația în plan mi se pare în regulă, dar nu cred că e nevoie de atâtea retrageri succesive. În spate, ar fi funcționat bine o singură retragere. Nu cred în necesitatea alinierii la cornișă la 20 m, iar spațiul de la parter trebuie să fie deschis, cu vitrine și acces public.”

Vlad Cavarnali se realizează aceleași propuneri: „Poate că un singur volum, mai avansat spre bulevard, cu accent, ar fi așezat mai bine proiectul.”

Dan Șerban: „Nici eu nu sunt convins de această «explozie» și nici de cele 3 forme care apar. Aș accepta cel mult două retrageri și cred că o lamă mai consistentă, poate cu un portic pe zona din spate, ar fi constituit o soluție mai bună.”

Tiberiu Florescu: „Mai trebuie lucrată repartitia volumelor. Trebuie ținut cont de cele 3 vecinătăți ale insulei, pentru că, astfel realizată, propunerea nu e nuanțată în raport cu vecinătățile. În momentul de față, clădirea concurează cu biserica.”

Dan Marin cere și el simplificarea volumului. Tăieturile în plan nu i se par controlate.

Dorin Ștefan crede că o soluție ar putea fi „completarea zonei marcate cu oranj la P+3, fără colțuri.”

Casandra Roșu este de acord cu soluția care propune portic și spații publice la parter.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): „Cred că insula trebuie judecată ca ansamblu, cu tot cu biserica, iar judecata trebuie să propună o soluție integrală. Strada ar trebui să devină una pietonală, dacă acest lucru poate fi obținut de la circulație. Reveniți.

PUZ BD. UNIRII NR. 478, PROIECTANT VIOREL HURDUC

Viorel Hurduc recapitulează cerințele transmise de Comisie după consultare:

1. Încercarea de a formula un plan director, care să conțină ca reglementări posibile și planul cu alinamente, înălțimi propuse, edificabile posibile, direcții de dezvoltare; 2. realizarea uni posibile imagini a locului, configurat sub forma unei piețe urbane; 3. extinderea planului de circulație pe direcția Nerva Traian. Se urmărește transferarea parcelei spre N, care să ducă la o integrare în structuri. Se va ține cont de caracterul excepțional al locației, al funcțiunilor publice și al arhitecturii care trebuie să populeze acest loc special.

Se arată că, din punctul de vedere al prevederilor PUG, zona este CA2, iar CUT posibil este de 70%. Se cedează către Stat un teren de 257 mp, în schimbul cărora se cer cca. 300 mp necesari rațiunilor de integrare pozitivă în zonă. Înălțimea maximă a vecinătăților este de 76 m.

Se precizează trei cupluri de indicatori, urmăriți ca echivalență

pe alveolă: POT 60, CUT 13 / POT 45, CUT 9 / POT 32, CUT 5,3. Aprecierile nu se fac neapărat pe condițiile stricte ale terenului, cât pe nevoia de a construi în logica ansamblului. Rectangularizarea rezultă din condițiile de a construi subteranul și pasajul subteran.

Constantin Enache apreciază necesitatea unei construcții de calitate aici, pentru că zona este foarte importantă, astfel că mai întâi ar trebui să fie planul și apoi realizarea unui proiect, așa cum de fapt se petrece acum. Aspectele formal-geometrice se constituie într-un accident pozitiv. Varianta 3 propusă, cea care ia în calcul o concesionare a unei cote de teren în schimbul unui CUT comparabil, trebuie anunțată și vecinilor. Dan Șerban apreciază studiul prezentat drept unul complet, ca propunere pentru o zonă care are azi o imagine proastă. Se declară mulțumit de soluția de circulație și de organizarea dalei urbane. Pentru cei din dreapta, înălțimea maximă poate fi una similară, dar accentul trebuie dus mult mai în spate, din rațiuni de compoziție.

Andrei Zaharescu se îndoiește de posibilitatea de realizare a străzii, câtă vreme această operațiune implică încălcarea unor proprietăți. Pe de altă parte, unele parcele sunt neconstruibile. Față de această observație, Viorel Hurduc ține să adauge că „indicatorii mari propuși se echivalează doar în condiții de unificare a parcelelor.”

Dorin Ștefan apreciază că și propunerea pentru realitatea din partea dreaptă este în regulă, fiind de acord cu această ipoteză de dezvoltare. În același sens se pronunță și Tiberiu Florescu.

Cassandra Roșu este și ea de acord cu dezvoltarea în forma

propusă de proiect, dar are unele rezerve față de încărcarea punctuală a parcelei. Nu știe exact cum se va concretiza intenția de „închidere” de către strada de la N a țesutului vechi.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): Se avizează cu ultima variantă de concesionare. Recomandăm comasarea parcelelor, dacă este posibil, ca și transferul pietonalului necesar pe spațiul liber existent. Se va evita o construcție densă a frontului.

PUZ STR. SFÂNTA MARIA NR. 96, S. 1 / PROIECTANT ALPHA STUDIO SRL (REVENIRE)

Proiectul, arată Vlad Cavarnali, autorul său, a fost avizat la una dintre prezentări în forma unei construcții P+3, 4 retras, dar pe planșa de reglementare ar fi apărut necesitatea unei alte retrageri cu 1m, nediscutată în Comisie. Autorul solicită ca avizul să fie modificat. Dorin Ștefan propune ca toate acțiunile ce privesc acest lot să se desfășoare conform planului existent.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): Baza rectificării documentației deja avizate trebuie să fie planul anexat cu semnătura ambilor proprietari. Se va emite un nou aviz.

PUZ STR. MOROIENI NR. 9, S.2 / PROIECTANT SC IOAN CO SRL(REVENIRE)

Față de ultima prezentare, se solicitaseră două lucruri: o gândire mai aprofundată a realităților zonei, din care întregul ansamblu să aibă de câștigat, mai ales din punctul de vedere al circulației și, pe de altă parte, se aștepta o recomandare de comerț civilizat, de mult mai bună calitate decât cel existent. S-au propus 3 noi corpuri de clădire, distincte, de înălțimi S+P+5E, care conduc la CUT 2,38 și la POT 47. Din punctul de vedere al încadrării în PUG, se arată că indicatorii sunt mult sub ceea ce prevede zona CB1 (POT maxim 70%, CUT maxim 4,5).

Andrei Zaharescu dorește să știe câte parcări vor fi asigurate, unde și cum se va face accesul la ele. Se răspunde că vor exista parcări pentru 501 mașini în subteran, plus o parcare la suprafață pentru mașinile de marfă. Cassandra Roșu crede că proiectul nu poate fi judecat, pentru că nu oferă nicio imagine urbanistică.

Constantin Enache este de acord în principiu cu indicatorii, dar, pentru că strada de la S are doar 14 m lățime, iar circulația este foarte intensă, se opune amenajării unei parcări pentru mașini mari de marfă (în speță, tiruri). Dorin Ștefan este de acord cu poziția exprimată de Constantin Enache.

Rezoluție (Bogdan Bogoescu): Reveniți cu soluția veche, însoțită neapărat de o expresie în plan mult mai lizibilă. CUT și înălțimea sunt prea mari, încarcă prea mult locul. Formulati o soluție mai agreabilă pentru accesul publicului și pentru coborârea în subteran. Definiți mai bine relația construcțiilor propuse cu strada și desenați o imagine de propunere mai convingătoare.

GRAPHIC STUDIO

STARH

IGLOO ARCHITECTURE

ANDREESCU & GAIVORONSKI BIROU DE ARHITECTURĂ

RE-ACT NOW STUDIO

ARCHITECT SERVICE

DSBA

ADRIAN SPIRESCU

ARTLINE

RADU MIHĂILESCU

PRODID

WESTFOURTH ARCHITECTURE

BBM GRUP

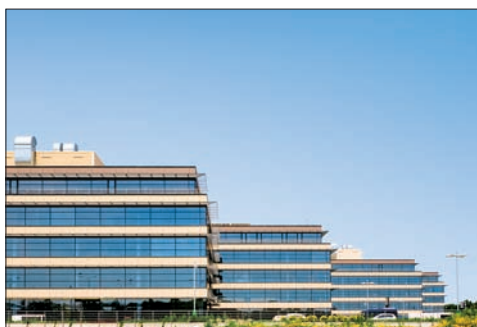
13

birouri
de arhitectură

SONAE SIERRA

BENE ROMÂNIA

„Ne-am întrebat întâi dacă ne reprezintă mai bine un stil clasic sau modern și ce culori ar trebui folosite. Importante au fost funcționalitatea, confortul și, de asemenea, calitatea deosebită a mobilierului și a amenajării interioare.”
Lucia Rezniciuc, Sierra Management România S.R.L.

Noua reprezentanță Sonae Sierra din București se află în Băneasa, în cadrul clădirii Business & Technology Park, un modern centru de afaceri. Suprafața deschisă măsurând 1150 mp, destinată birourilor, trebuie astfel organizată, încât să reflecte principiile Sonae Sierra. Este necesară crearea unui concept amplu al spațiului și transpunerea lui în practică. Se cere eleganță, funcționalitate și calitate deosebită. Pentru această misiune a fost aleasă compania Bene, care a câștigat datorită prezentărilor convingătoare, răspunsurilor prompte, flexibilității și capacității de adaptare.

Sonae Sierra este un specialist internațional în domeniul centrelor comerciale. Compania este prezentă pe piețele din Portugalia, Spania, Italia, Germania, România și Brazilia. Compania deține 48 de centre comerciale cu o suprafață închiriată brută de peste 1,9 milioane mp.

Bene este firma europeană care dă tonul în materie de mobilier de birou prin conceptele, produsele și serviciile oferite. Numele său este asociat cu cea mai bună calitate și funcționalitate, designul modern și tehnologia inovatoare. Bene înseamnă spațiu, evoluție, profesionalism și competență.

Bene îmbină dezvoltarea și producția cu vânzările și serviciile de consultanță. Bene Sales Net oferă acces regional la toate serviciile Bene. Rețeaua este formată din punctele proprii de vânzare ale firmei Bene, la care se adaugă partenerii comerciali autorizați. Serviciul de distribuție oferă clienților prestații de primă clasă în materie de planning, consultanță și logistică, în toate țările.

PORSCHEWORKSBENE

SUCCESS NEEDS IDENTITY. IDENTITY NEEDS SPACE. OFFICES NEED BENE.

Together with customers and partners, Bene develops innovative office solutions that present work processes, as well as corporate culture and identity spatially. For this purpose, Bene offers a full product range for all areas of the office with sophisticated concepts, premium products and services. Thus, office design and furnishing become a management tool and a factor for success.

BENE ROMANIA S.R.L. RO-013714 Bucuresti S - Park Office, 11 - 15 Tipografilor Street Tel. +40-31-22 53 200 www.bene.com.ro

bene

ANUALA DE ARHITE

EDIȚIA A VII-A 2009

ANUALA DE ARHITECTURĂ
BUCUREȘTI 2009

**Filiala Teritorială
București a Ordinului
Arhitecților din
România anunță
organizarea ANUALEI
DE ARHITECTURĂ
BUCUREȘTI – ediția a
VII-a 2009.
Evenimentul se va
desfășura în perioada
14-28 mai 2009 în
spațiul expozițional
Sala Dalles aflat pe
Bulevardul N. Bălcescu
nr. 18.**

În scopul de a reflecta cât mai corect activitatea profesională a membrilor filialei, ANUALA DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI cuprinde, ca eveniment central, o expoziție-concurs, conținând lucrări finalizate până în luna aprilie 2009. Toți membrii Filialei București a Ordinului Arhitecților din România, inclusiv cei din Diaspora, sunt invitați să participe la această manifestare expozițională la una sau mai multe secțiuni, cu una sau mai multe lucrări reprezentative. Participanții trebuie să aibă cotizația achitată la zi (inclusiv pe anul 2009 – se achită până la 30 aprilie 2009). La secțiunea „Proiecte de diplomă” pot participa numai absolvenții facultăților de arhitectură bucureștene din promoția 2008 (sesiunea iulie 2008 - februarie 2009).

SECȚIUNILE EXPOZIȚIEI-CONCURS

Expoziția-concurs este organizată pe 7 secțiuni: **1.** Arhitectură **2.** Amenajări și design interior **3.** Restaurare și reabilitare **4.** Studii și proiecte (nerealizate), concursuri de arhitectură **5.** Fotografie de arhitectură **6.** Carte de arhitectură **7.** Proiecte de diplomă

JURIZAREA EXPOZIȚIEI-CONCURS

Jurizarea proiectelor participante la expoziția-concurs va fi făcută de trei jurii specializate, propuse de către Consiliul Director al Filialei. Juriul principal, compus din 5 membri, va avea ca președinte un arhitect străin invitat, doi arhitecți români activând în străinătate și doi arhitecți români activând în țară. Pentru ediția 2009, componența juriilor este următoarea:

JURIUL PENTRU SECȚIUNILE 1, 2, 3, 4 și 7 – prof. arh. Juhani Katainen (Finlanda), Președinte ACE – Președinte juriu, arh. Alex Florin Colpacci (Olanda), arh. Ștefan Mănculescu (Franța), arh. Ștefan Paskucz (Baia Mare), arh. Ioan Străjan (Alba-Iulia)

JURIUL PENTRU SECȚIUNEA 5 – Fotografie de Arhitectură: Mihai Oroveanu – Președinte juriu, arh. Mihail Moldoveanu (Franța), Șerban Bonciocat.

JURIUL PENTRU SECȚIUNEA 6 – Carte de Arhitectură: prof. dr. arh. Mihail Caffè – Președinte juriu, arh. Mihaela Criticos, arh. Radu Drăgan (Franța)

PREMIILE ACORDATE:

1. Premiul președintelui Filialei / Marele premiu – 1.000 Euro. **2.** Premiu secțiunea arhitectură – 1.000 Euro. **3.** Premiu amenajări și design interior – 750 Euro. **4.** Premiu restaurare și reabilitare – 750 Euro. **5.** Premiu studii și proiecte (nerealizate), concursuri de arhitectură – 750 Euro. **6.** Premiu fotografie de arhitectură – 500 Euro. **7.** Premiu carte de arhitectură – 750 Euro. **8.** Premiu proiecte de diplomă – 500 Euro.

De asemenea, păstrând tradiția anilor precedenți, se va acorda Premiul de Excelență, Opera Omnia, unui arhitect senior, pentru întreaga activitate (1.000 Euro).

PARTICIPARE ȘI PREZENTARE LUCRĂRI

Înscrierea în Anuală se face numai pe baza Formularului de Înscriere, însoțit obligatoriu de CD-ul conținând materialele solicitate pentru realizarea CATALOGULUI ANUALEI 2009. Acestea vor fi predate la sediul OAR Filiala București – secretariat, cu mențiunea „pentru Expoziția concurs a Anualei de Arhitectură București 2009”.

Lucrările vor fi prezentate pe panouri din carton muss 70x100x5 mm. Panourile prezentate la Anuală rămân în custodia filialei. Fiecare lucrare va fi prezentată pe maximum două panouri, paginate vertical, cu o grafică la alegere.

Panourile vor respecta paginarea oficială a Anualei de Arhitectură (paginarea constituie o cerință

CTURĂ BUCUREȘTI

ANUALA
009

Public. Spațiu Public

14-28 mai, sala DALLES | www.anuala.ro

obligatorie pentru înscrierea panourilor de expoziție; formatul oficial de paginare va putea fi descărcat de pe site-ul Anualei de Arhitectură București – www.anuala.ro).

Panourile vor fi numerotate pe spate, în ordinea în care se dorește expunerea pe simeze. Depunerea panourilor pregătite pentru expunere se va face la sediul OAR Filiala București, Str. Academiei nr. 18-20.

Eventualele întrebări vor fi adresate Comisarului Anualei, arh. Bruno Andreșoiu, pe adresa de e-mail a OAR Filiala București: oarbuc@rdsmail.ro.

Juriul poate respinge înscrierea în concurs a lucrărilor care nu întrunesc standardele tehnice și calitative ale Anualei. De asemenea, conducerea filialei își rezervă dreptul de a face o selecție a proiectelor care vor fi expuse în funcție de rezultatele jurizării și de spațiul expozițional disponibil. Toate proiectele prezente în expoziție vor fi incluse în Albumul Anualei de Arhitectură București 2009.

CALENDAR EXPOZIȚIE-CONCURS

Termen limită pentru adresare întrebări: 20.04.2009. Termen limită pentru depunerea lucrărilor pentru secțiunea 6, Carte de Arhitectură: 01.05.2009. Termen limită depunere lucrări pentru secțiunile 1, 2, 3, 4, 5, 7 (formular înscriere + suport electronic CD + panouri de expoziție): 06.05.2009. Deschidere expoziție: 14.05.2009. Festivitate decernare premii: 21.05.2009. Închidere expoziție: 28.05.2009.

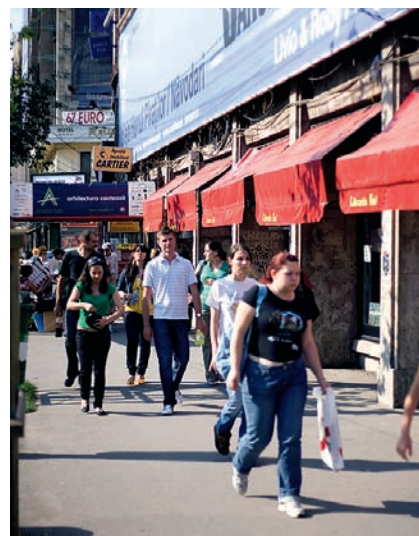
CATALOGUL „ANUALA DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI 2009”

Toate lucrările prezentate în expoziție vor apărea în Catalogul „ANUALA DE ARHITECTURĂ BUCUREȘTI 2009”. Pentru editarea în condiții bune a Catalogului, participanții vor depune odată cu panourile și un CD conținând imaginile lucrării expuse. CD-ul trebuie neapărat să conțină:

1. Imagini ale proiectului – foto la 300 dpi, format TIFF sau JPEG
2. Scurt text de prezentare a lucrării, eventual cu date tehnice – 2500 caractere
3. Planuri format EPS (vectoriale sau nu)
4. Scurt CV al autorului proiectului – maximum 2000 caractere.

Comisar al Anualei de Arhitectură

arh. Bruno Andreșoiu

IN FAVOUR OF PUBLIC SPACE

Expoziția „In Favour of Public Space”, produsă de Centrul de Cultură Contemporană din Barcelona (CCCB), va fi deschisă pe întreaga perioadă a Analei (14-28 mai) în spațiul de la etaj al Sălii Dalles și va prezenta detaliat proiectele câștigătoare ale celei de-a cincea ediții a Premiului European pentru Spațiu Public Urban, precum și o selecție de materiale de la cele 174 de proiecte înscrise în concurs (din 132 de orașe europene) la ediția din 2008.

Cu o structură clară, concisă, expoziția va aduce în atenția publicului bucureștean proiecte din întreaga Europă și va prezenta totodată activitatea CCCB în privința revitalizării urbane și culturale a cartierului El Raval din Barcelona.

În cadrul expoziției, vor exista două zone speciale: o zonă de lectură cu publicații reprezentative legate de teoretizarea și planificarea spațiului public și o zonă cu acces la internet, unde va putea fi consultată on-line arhiva de proiecte publice a CCCB și site-ul centrului, unde pot fi vizualizate conferințe tematice. De asemenea, vor fi proiectate două filme: unul care prezintă activitatea juriului și modul în care a avut loc procesul de selecție și un altul care descrie diverse intervenții publice. O atenție specială va primi proiectul câștigător al ediției de anul trecut: Piața publică din Barking, un proiect realizat de tânărul birou de arhitectură **muf** și care face parte dintr-un program oficial al Primăriei de construire și de reabilitare a 100 de spații publice în Londra.

După importantul proiect „Recucerirea Europei” din 1999, pentru a încuraja și promova soluțiile valoroase pentru spațiile urbane publice europene, CCCB a creat Premiul European pentru Spațiu Public Urban care se acordă din doi în doi ani unor proiecte cu valoare civică deosebită. În timp, s-au

alăturat inițiativei toate instituțiile europene de prestigiu dedicate arhitecturii, precum și Comisia Europeană care a sponsorizat o arhivă on-line ce cuprinde în prezent peste 350 de proiecte. Într-un context urban în plină transformare cum este în prezent cel al Bucureștiului, se simte pregnant nevoia unui noi definiri și organizări a spațiului public. Expoziția „In Favour of Public Space”, care va cuprinde și o serie de materiale reprezentative legate de experiența CCCB în legătură cu orașele contemporane, va constitui astfel un prilej de reflecție și dezbateră asupra viitorului spațiului public bucureștean și asupra identității europene a acestuia.

Mai multe detalii despre activitatea CCCB puteți afla pe: www.cccb.org.

Conferință-dezbateră despre Spațiul Public Contemporan, eveniment organizat de prof. dr. arh. Augustin Ioan în parteneriat cu Centrul de Cultură Contemporană din Barcelona (CCCB) - 22 și 23 mai, Sala Frescelor (UAUIM) și Sala Dalles

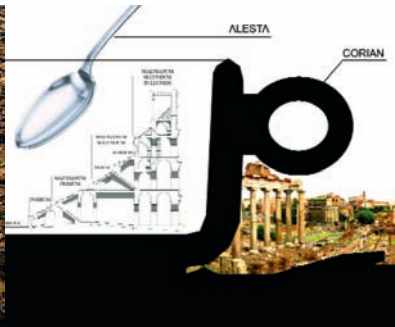
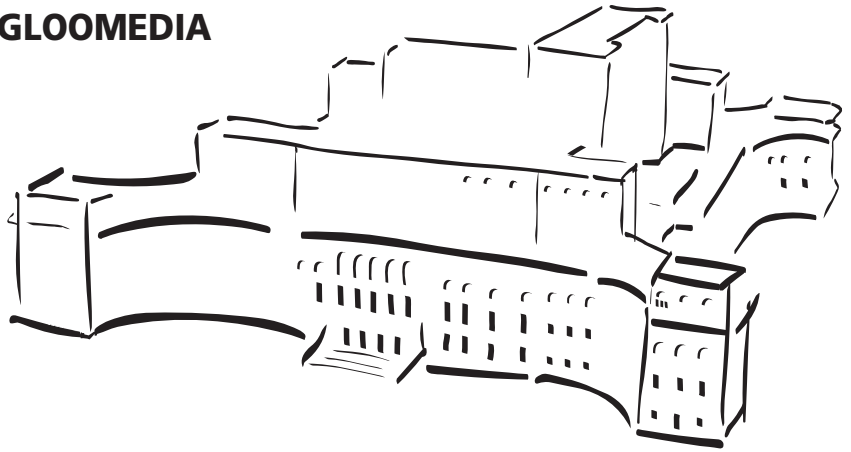
Conferința face parte dintr-un proiect inițiat de prof. arh. Augustin Ioan prin care se urmărește stabilirea unui schimb de experiență între CCCB și comunitatea arhitecților din România. Evenimentul propune abordări diverse ale spațiului public, participanții fiind atât arhitecți, cu experiență în planificarea urbană, cât și filosofi, teoreticieni ai spațiului urban. Printre vorbitori se va afla și directorul actual al CCCB, Josep Ramoneda, care a predat filosofie contemporană timp de aproape 20 de ani, a fost director al Institutului de

Științe Umane între 1986 și 1989 și director-fondator al colecției „Texte Filosofice” de la editura 62. De asemenea, este membru în comitetul editorial al cotidianului „El País” unde încă publică în mod regulat. Lista completă a participanților la conferință: Josep Ramoneda (director al CCCB), Andrei Țăranu (analist politic), Jordi Puntí (scriitor), Ciprian Mihali (filosof), Lluís Ortega (arhitect), Augustin Ioan (arhitect) și Itziar González (arhitect; Consilier pentru districtul Ciutat Vella din Barcelona).

Schimbarea la față a Casei Poporului

CONCURS DE IDEI DUPONT – IGLOOMEDIA

În cadrul Anualei de
Arhitectură București,
DuPont și igloomedia
îi invită pe arhitecți să
proiecteze o fațadă fictivă
pentru Casa Poporului.

Între 14 și 28 mai, în cadrul Anualei de Arhitectură București 2009, DuPont prezintă expoziția „Changing The Face – Architectural Studies for Skin and Shelter”. Expoziția documentează rezultatele unui workshop organizat de către DuPont în 2008 în Italia, la care au participat reprezentanți a 6 dintre cele mai cunoscute birouri de arhitectură europene. Tema workshopului a fost proiectarea unei fațade fictive a Colosseului, folosind materiale DuPont – conceptul era de a le oferi arhitecților prilejul de a crea într-un mediu informal, eliberați de orice considerente pragmatice.

Dintr-o apreciere deosebită a necesității unui astfel de demers de detașare creativă – mai ales în perioade de criză – sub umbrela ediției 2009 a Anualei de Arhitectură București, DuPont și igloomedia lansează un concurs de idei adresat arhitecților bucureșteni care vizează proiectarea unei fațade fictive pentru Casa Poporului, folosind materiale de fațadă DuPont (DuPont™ Corian®, DuPont™ Alesta®, DuPont™ SentryGlas® Expressions, DuPont™ SentryGlas® și DuPont™ Tyvek®) și produsele Fabryo Corporation - Savana® Protector cu Teflon® - Tratamente pentru suprafețe și Savana® Tencuială Decorativă Acvastop by Fabryo Corporation.

Scopul concursului este de a le oferi arhitecților bucureșteni un pretext de a-și revendica, cel puțin teoretic, rolul de creatori de spații, cedat, în vremuri de restriște, aceluia de contractori de lucrări. Ca atare, tema concursului, re-proiectarea (fictivă) a fațadei Casei Poporului, funcționează ca punct de pornire pentru un exercițiu liber de imaginație. Nu se urmăresc propuneri realizabile sau proiecte realiste, ci dimpotrivă, se urmăresc alternative creative pentru recontextualizarea unui monument care, din principiu, nu se lasă integrat în niciun context urban mai larg.

De ce Casa Poporului? La nivelul cel mai elementar, pentru că este cel mai vizibil monument arhitectural bucureștean. Pentru că, indiferent dacă ne place sau nu, Casa

Poporului este reprezentativă pentru peisajul arhitectural al Bucureștiului – plin de repere fizice dintre cele mai extravagante și adesea lipsit de repere silistice majore. Dincolo de a fi, însă, acest reper spațial considerabil, Casa Poporului este, în realitate, un spațiu complet închis în miezul orașului, o construcție care reprezintă Bucureștiul fără a face parte din oraș... Judecând doar după dimensiunea fundației, Casa Poporului nu permite în realitate niciun soi de intervenție fezabilă la nivel de înfățișare și funcționalitate. Împotriva acestei stări de fapt, tocmai pentru că nu vom putem schimba niciodată Casa Poporului, le oferim arhitecților bucureșteni prilejul să-și imagineze ce-ar fi dacă.

După ani și ani în care Casa Poporului ne-a alimentat frustrările de zi cu zi (legate de spații prost utilizate, inutilizabile sau neintegrabile), simțim că a venit acum vremea ca tot Casa Poporului să ne servească drept supapă pentru aceste frustrări – ca atare, Casa Poporului devine, în mod paradoxal, vehiculul unei Schimbări la față a Bucureștiului, fie ea și una fictivă.

Concursul DuPont – igloomedia face parte dintr-un proiect mai amplu de problematizare creativă a spațiului urban bucureștean, intitulat Bucureștiul Posibil și inițiat de igloomedia și Filiala Teritorială București a Ordinului Arhitecților din România. Concursul este deschis tuturor arhitecților bucureșteni cu drept de semnătură și studenților la facultățile de arhitectură, design și urbanism din București. Concursul se va lansa oficial în cadrul Anualei de Arhitectură și se va derula pe o perioadă de două luni. Proiectele înscrise în concurs vor fi premiate de către DuPont, iar la sfârșitul lui 2009, cele mai interesante propuneri vor fi incluse într-un album publicat de igloomedia.

Conferințe

În cadrul Anualei de Arhitectură București, vor avea loc mai multe conferințe cu specialiști internaționali, recunoscuți în domeniul planificării și amenajării urbane.

Conferința „Public Spaces in Lively Cities” susținută de arhitect Ulrik Nielsen, Jan Gehl Architects – 19 mai, Sala Dalles

Conferința arhitectului Ulrik Nielsen va constitui un eveniment central în contextul dezbaterii Spațiului Public în cadrul Anualei 2009. Arhitecții români vor avea prilejul de a dialoga cu realizatorii unora dintre cele mai importante strategii de regenerare urbană de la ora actuală.

Arhitectul Ulrik Nielsen este asociat al biroului de consultanță urbană Gehl Architects din Copenhaga, unul dintre cele mai importante nume în ceea ce privește proiectarea și remodelarea spațiilor publice contemporane. Cu o experiență importantă, atât locală, cât și internațională, în domeniul planificării strategice, Ulrik Nielsen coordonează în prezent, în colaborare cu Studio Libeskind (USA), un proiect major de remodelare pentru Port of Belgrade.

În conferința de la București, Ulrik Nielsen va prezenta câteva dintre proiectele publice de succes ale biroului Jan Gehl Architects, care a oferit de-a lungul timpului consultanță pentru orașe din Europa, America de Nord, Australia, Japonia, Singapore și Arabia Saudită, și va discuta totodată principiile de lucru și de abordare a spațiilor publice urbane în viziunea biroului danez. O atenție specială va fi acordată proiectului din Belgrad, având în vedere apropierea de contextul local al României. În final, arhitectul va discuta pe scurt situația Bucureștiului, încercând să ofere drept exemple anumite proiecte și să semnaleze posibilități de regenerare.

Gehl Architects și-au propus să amelioreze și să dezvolte viața publică în spațiile urbane contemporane prin proiecte îndrăznețe, vizionare, care trec de sensurile consacrate ale domeniului public. Jan Gehl este de altfel autorul unor

lucrări de referință în domeniul designului urban: „Life Between Buildings”, „Public Spaces – Public Life” și „New Urban Spaces”, traduse în mai multe limbi și distribuite la nivel internațional.

Conferința susținută de arhitect Dennis Kaspori, The Maze Corporation – 20 mai, Sala Dalles

Conferința face parte dintr-un program susținut de Ambasada Olandei, care vizează promovarea arhitecturii contemporane olandeze și schimbul de experiență româno-olandez în domeniul public urban.

Dennis Kaspori (Heerlen, Olanda, 1972) este arhitect și fondator al „The Maze Corporation”, un birou dedicat cercetării și proiectării în domeniul regenerării urbane și al locuirii. Proiectele sale se concentrează pe dezvoltarea unor practici arhitecturale angajate, sustenabile, a unor modele organizaționale alternative și a unor „instrumente” care să faciliteze interacțiunea și implicarea cetățenilor în procesele urbane. Articolul „A communism of ideas, towards an architectural open source practice” este un manifest în acest sens și a fost publicat în revista „Archis”. În 2005, a colaborat cu artista Jeanne van Heeswijk pentru proiectul „Face Your World Slotervaart” din Amsterdam, realizând împreună un joc pe calculator care să le permită tinerilor să devină designeri urbani pentru cartierele în care trăiesc. Un an mai târziu, a lansat „Rotterdam Index (RIX)”, o platformă interactivă on-line, care funcționează ca un monitor al anumitor zone ale orașului.

Prezentarea de la București se va concentra pe importanța intervențiilor culturale ca forme de angajare comunitară, socială. Arhitectul va prezenta și discuta modalitățile în care arhitecții pot permite colectivităților să se implice activ în proiectarea și remodelarea orașelor, stimulând și generând o nouă formă de urbanism.

Proiecție specială film „Koolhaas HouseLife”

Koolhaas HouseLife este primul film din seria intitulată „Living Architectures”, inițiată de Ila Bêka și Louise Lemoine, care și-au propus să aducă o nouă perspectivă asupra arhitecturii. Filmul reprezintă o experiență unică, o imersiune completă în viața de zi cu zi a unuia dintre proiectele-icon arhitecturii contemporane: Casa din Bordeaux proiectată în 1998 de Rem Koolhaas / OMA.

Spre deosebire de majoritatea filmelor despre arhitectură, pelicula dedică mai puțin timp explicațiilor concrete despre arhitectura clădirii, despre structură și funcționalitate, și acordă spectatorului ocazia de a pătrunde în „viața intimă” a casei. Asemenea oricărei locuințe, Casa din Bordeaux este un spațiu al pluralității, prin haosul său de zi cu zi, prin modul în care este folosită și prin schimbările din interiorul său. Filmul realizează un portret dinamic al unei structuri, pe care am fi crezut-o „nemuritoare” și fixă, prin intermediul poveștilor lui Guadalupe Acedo, menajera, și ale celorlalte persoane care au grijă de buna funcționare a casei. Astfel, el se constituie într-o veritabilă lecție despre vitalitatea, fragilitatea și vulnerabilitatea operelor de arhitectură, bazată pe experiența zilnică a oamenilor care le întrețin.

Pentru a fi la curent cu programul evenimentelor din cadrul Anualei, vizitați site-ul: www.anuala.ro

Imagini: © Ila Beka & Louise Lemoine

Este timpul pentru noi exprimări în design

Creați o baie unică până la cel mai mic detaliu și schimbați aspectul ei oricând.

Noile clapete Sigma 50 vă pun imaginația în mișcare - puteți crea suprafața clapetei din orice material doriți pentru o integrare perfectă în ambient.

www.geberit.ro

**KNOW
HOW
INSTALLED**

■ GEBERIT

Fă-ți loc în București cu capul, nu cu coatele

Gluma cu Spațiul Public bucureștean sună cam așa: Bucureștiul este un oraș cu atât de mult spațiu (nu public, celălalt), încât nu prea mai are loc și de oameni.

Că bucureștenii nu au loc în orașul lor este deja o stare de fapt – o problemă pentru care nu se prevăd soluționări imediate. Trăim, deci, într-un oraș în care de făcut nu sunt foarte multe. Deja ne-am petrecut atât de mult timp confruntându-ne cu probleme fără soluții, încât ne-a copleșit deznădejdea și, odată cu ea, resemnarea. Resemnarea e obositoare. Avem nevoie de un respiro în orașul nostru sufocant. De obicei, într-un atac de claustrofobie, trebuie să-ți imaginezi un spațiu deschis. Sufocați de București, ar trebui să ne gândim cum ar arăta un București în care să putem respira în voie (și eventual în care să ne și simțim bine).

Nu trebuie să fii arhitect ca să ai o idee asupra orașului în care ți-ai dori să trăiești. Chiar și arhitect fiind, realist vorbind, Bucureștiul nu va fi acel oraș, pentru încă o bucată bună de timp. Dar cum arată acel oraș? Mai știm?

În cadrul ediției 2009 a Anualei de Arhitectură București, Filiala Teritorială București a Ordinului Arhitecților din România și igloomeia lansează Bucureștiul Posibil, un proiect de gândire constructivă în spații publice. Le propunem bucureștenilor de orice profesie și din orice cartier rezidențial să-și imagineze un București care să le fie pe plac, și să ne povestească despre acest oraș.

Ne interesează nu atât soluții la probleme de urbanistică (să-i lăsăm pe specialiști să-și vadă de treabă?!...), cât propuneri creative din partea locuitorilor orașului. Dat fiind spațiul X, care nu ne place, cum ar trebui să arate

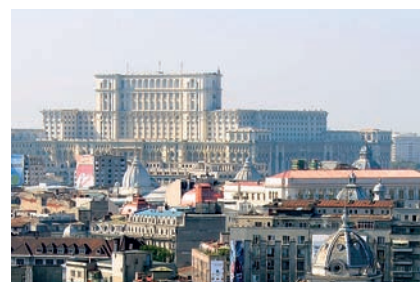
sau ce ar trebui să se petreacă în spațiul X ca să ne placă?

Creдем că, înainte de a da soluții, trebuie să ne distanțăm un moment și să ne dăm seama ce ne dorim cu adevărat de la oraș. Creдем de asemenea că nu este suficient ca o singură comunitate profesională să fie responsabilă de dezvoltarea urbană a Bucureștiului – pornim în schimb de la noțiunea de Spațiu Public ca spațiu participativ, care se definește în funcție de dorințele și așteptările tuturor orașenilor. Considerăm că rolul arhitecților ar trebui să se limiteze, în primă fază, la procesarea inputului creativ al orașenilor și ne asumăm rolul de a compila o viziune asupra orașului în care bucureștenii să se regăsească. Dacă trebuie să ne facem noi loc în București, am prefera să o facem cu puțină imaginație, și îi invităm pe toți bucureștenii să ne povestească unde își imaginează că orașul își poate face loc de ei.

Începând cu data de 14 mai, așteptăm propunerile bucureștenilor pe blogul de proiect: www.bucurestiulposibil.ro. Primim orice soi

de propunere – de la schițe și desene la fotografii, povestiri și filme, orice poate ilustra mai bine ideea. Proiectul se va desfășura pe o perioadă de două luni, pe care le vom presăra cu evenimente, happening-uri și workshop-uri adresate bucureștenilor care-și doresc să-și înțeleagă orașul. Pentru amănunte legate de proiect, vă invităm să accesați blogul www.bucurestiulposibil.ro sau site-ul Anualei de Arhitectură București: www.anuala.ro

Foto: Șerban Bonciocat

Plăcile cu zeoliți Cleano Acoustic de la Knauf

Acustică și design. Două concepte ce trebuie evident reunite pentru reușita proiectării unui spațiu. Pentru a răspunde cerințelor de design interior și acustică, Knauf a dezvoltat o întreagă gamă de modele de plăci Knauf Acoustic pentru tavane. Dintre proprietățile Cleano Acoustic amintim: eliminarea mirosurilor din aer precum și majoritatea elementelor poluante, sunt complet inodore și lucrează 24 de ore din 24, chiar și pe întuneric. Nivelul ridicat de calitate este susținut de proprietățile acustice excelente și de variațiile de design sub care acestea sunt regăsite în oferta Knauf. Manipulare ușoară, la fel ca pentru orice placă de gipscarton, nu necesită tehnologii de montaj sau unelte speciale.

Detoxifierea aerului - acum și în varianta standard a plăcilor "Cleano Acoustic"

Aer curat – o necesitate

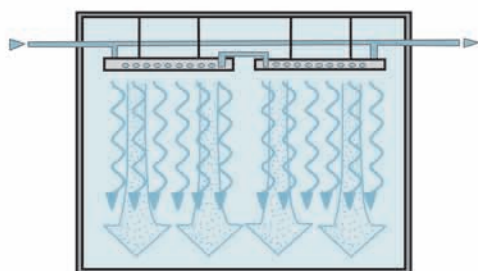
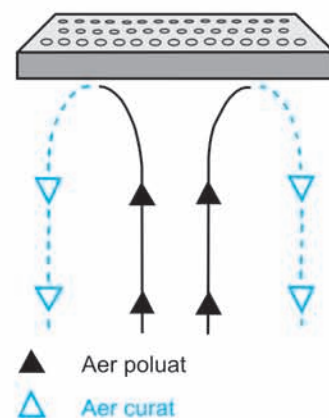
Păstrarea aerului curat este aproape imposibilă în condițiile actuale. Calitatea acestuia în birouri, clădiri administrative, școli, hoteluri și restaurante este de obicei sub limita așteptată. Aceasta datorită, pe de o parte izolării termice a fațadelor, iar, pe de alta, faptului că aceste incinte sunt rareori ventilate corespunzător.

Mobila, vopselurile, pardoselele, adezivii, agenții de curățare și fumul de țigară sunt surse de emisii nocive, ce îi afectează nu numai pe cei care frecventează aceste spații dar și mediul înconjurător. Acum se poate apela la Cleano Acoustic, o tehnologie care reduce semnificativ acești agenți de poluare mulțumită concentrației de zeoliți.

Cum funcționează?

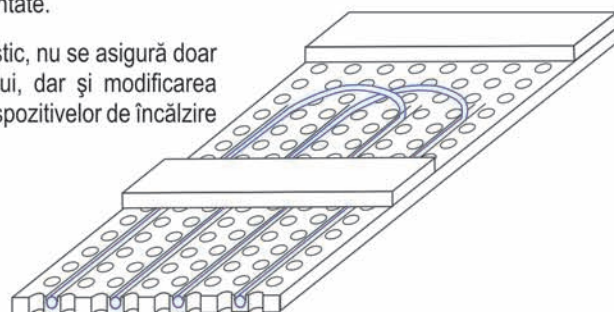
Din punct de vedere chimic, zeoliții sunt aluminosilicati naturali hidratați și cristalini care se obțin din roci vulcanice numite tufuri vulcanice sau cinerite. Zăcămintul de zeoliți este cantonat în tufurile vulcanice acide în mediul marin sau lacustru.

Datorită structurii lor, zeoliții au dovedit proprietăți foarte interesante. Astfel ei pot fi folosiți ca "site moleculare" cu o funcționalitate inversă decât a filtrelor, particulele mici – în acest caz chiar și cele mai mici molecule – rămânând în urmă lăsându-le pe cele mari să treacă nestingherite.

Mai mult decât atât, Knauf oferă posibilitatea încălzirii sau răcirii aerului din încăpere folosind instalațiile montate pe aceste plăci perforate. La cerere, plăcile vin cu traseele de apă deja montate, nu trebuiesc decât fixate pe profile sau grinzi și alimentate.

Din gama de plăci Knauf Cleano Acoustic, nu se asigură doar confortul termic sau purificarea aerului, dar și modificarea aspectului spațiului interior prin lipsa dispozitivelor de încălzire sau răcire a aerului.

LUARE DE POZIȚIE

Ordinul Arhitecților din România și Filiala București a Ordinului Arhitecților din România

Conferința de presă 22 martie 2009

Luni, 23 martie 2009, ora 11.00, Ordonanța Guvernului nr. 27/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul a fost luată în discuție de Comisia de Administrație Publică, Amenajarea Teritoriului și Echilibru Ecologic a Camerei Deputaților.

În urma discuțiilor care au avut loc în Comisie în ultimele săptămâni, în Ordonanță au fost introduse câteva amendamente care, în opinia noastră, elimină prevederile cele mai importante.

Ordinul Arhitecților din România și Filiala București a Ordinului Arhitecților din România susțin Ordonanța Guvernului nr. 27/2008 în forma ei inițială, fără amendamentele făcute de Comisia de Administrație Publică, Amenajarea Teritoriului și Echilibru Ecologic a Camerei Deputaților.

I. În forma sa inițială, Ordonanța nr. 27/2008 avea, printre altele, trei importante prevederi:

1. Coeficientul de utilizare a terenului (CUT) nu îl va putea depăși cu mai mult de 20% pe cel aprobat inițial prin Planul Urbanistic General (PUG), legea de construire a localității. (art.32(5))

Pâna acum, orice persoană fizică sau juridică putea solicita administrației locale, prin Planuri Urbanistice Zonale (PUZ) elaborate din proprie inițiativă, mărirea nelimitată a CUT-ului pe o proprietate, fără nicio restricție.

Limitarea majorării CUT la 20% din valoarea inițială stabilită prin Planul Urbanistic General este benefică orașului deoarece face imposibilă creșterea abuzivă a densității și construirea unor clădiri prea înalte sau masive în zonele cu regim jos de înălțime, inclusiv în cele rezidențiale. În plus, această prevedere limitează PUZ-urile speculative, făcute nu pentru a construi, ci pentru a ridica, prin majorarea CUT-ului, valoarea de piață a terenului.

PUZ-urile cu majorări ale CUT mai mari de 20% vor putea fi făcute numai cu permisiunea administrației locale, pe baza unui aviz de oportunitate semnat de arhitectul-șef și de primar.

2. Zonele cu coeficienți de utilizare a terenului (CUT) cu valoare mai mare de 4 se stabilesc numai prin Planul Urbanistic General. (art.46(7))

Se are în vedere necesitatea unei utilizări coerente și raționale a teritoriului localităților, ținând seama că o valoare a CUT de 4 este suficient de mare. Plafonarea CUT la 4 limitează degradarea calității mediului construit prin utilizarea excesivă a terenului și, ca primă prevedere, limitează specula imobiliară.

Acest tip de restricție este curent în orașele europene; în cazul Parisului, spre exemplu, valoarea maximă admisă a CUT-ului este de 3.

3. Planurile urbanistice zonale pentru zone protejate nu pot fi modificate prin alte planuri urbanistice zonale care tratează părți ale acestora, iar majorarea CUT nu poate depăși 20%. (art. 47(5))

Inexistența unor restricții privind intervențiile în zonele protejate a permis modificări arbitrare, făcute prin numeroase planuri urbanistice private, care au condus la degradarea imaginii și caracterului de ansamblu ale acestor zone.

Prin prevederile OG nr.27/2008, se protejează mai eficient zonele cu valoare arhitecturală și urbanistică, inclusiv arile de protecție ale monumentelor.

II. În raport cu articolele menționate anterior, Comisia de Administrație Publică, Amenajarea Teritoriului și Echilibru Ecologic a Camerei Deputaților a propus – prin deputații Vasile Gherasim (PD-L) și Antonella Marinescu (PSO) – trei amendamente care anulează, practic, eficiența noului act normativ:

1. Posibilitatea majorării prin PUZ cu 50% a coeficientului de utilizare a terenului (CUT), față de 20 % cât prevedea Ordonanța;
2. Eliminarea limitei maxime de 4 pentru Coeficientul de Utilizare a Terenului (CUT) stabilit prin PUZ;
3. Posibilitatea majorării prin PUZ cu 50% a Coeficientului de Utilizare a Terenului (CUT) în zonele protejate.

Ordinul Arhitecților din România și Filiala București a Ordinului Arhitecților din România consideră că aceste amendamente – lipsite de justificare profesională și morală – vor transforma Ordonanța Guvernului nr. 27/2008 într-un document inutil, golit de conținut, care va perpetua actuala stare a urbanismului.

Ordinul Arhitecților din România

Președinte: Arh. Șerban Sturdza

Filiala București a Ordinului Arhitecților din România

Președinte: Prof. Dr. Arh. Mircea Ochinciu

Declarație Mircea Ochinciu, președintele Filialei București a OAR

„Ordonanța 27/2008 este, pur și simplu, demolată de amendamentele propuse de Comisia de Administrație Publică. Asta este o dovadă clară a faptului că politicul nu ține seama de opinia profesională și de interesele orașului. Devine vizibil cât de greșit este înțeleasă la nivel politic așa-numita modernizare a orașelor. Declar, în calitate de președinte al filialei OAR București, de arhitect și profesor, de cetățean al Capitalei, că amendamentele propuse de membrii comisiei vor avea ca urmare continuarea procesului de degradare a orașului în care trăim, și că responsabilitatea revine celor care deturneză sensul firesc al evoluției și modernizării sale prin decizii nedemne de o țară a Comunității Europene.”

Declarație Dan Marin, vicepreședintele Filialei București a OAR

„Limitarea la 4 a coeficientului de utilizare a terenului, prevăzută de Ordonanța 27/2008 este o măsură echilibrată și consonantă cu reglementările din alte țări europene. Apărând orașul de abuzuri, ea afectează însă interesele private din zona afacerilor imobiliare. Reacțiile și amendamentele la Ordonanță demonstrează că, pentru unele cercuri ale administrației și politiciii, aceste interese sunt prioritare în raport cu cele publice și că necesitatea de a opri degradarea calității mediului construit nu este luată în seamă.

Distrugerea fondului construit valoros și construirea speculativă în zonele protejate – fenomen cu care Bucureștiul s-a confruntat în mod acut în ultimii ani – sunt consecințe directe și nefaste ale actualei legislații în urbanism. Ar fi fost, deci, de așteptat ca, măcar în acest domeniu sensibil, limitările propuse de Ordonanță să fie acceptate. Argumentația și conținutul amendamentului referitor la zonele protejate nu probează decât o totală lipsă de receptivitate față de soarta patrimoniul arhitectural și urbanistic.”

ROCKWOOL®

TERMOIZOLAȚII REZISTENTE LA FOC

O nouă generație de materiale de izolație Rockwool pentru acoperișuri terasă: Plăcile Dual Density Monrock MAX E

Rockwool a lansat un nou tip de plăci pentru izolarea acoperișurilor tip terasă - **Monrock Max E**. Acestea reprezintă noua generație de produse pentru izolare, constând în plăci rigide de vată bazaltică cu dublă densitate – din 2 straturi integrate, lipite cu liant de rășină organică, hidrofobizate în masă. Stratul superior în grosime de până la 20 mm, are o densitate mărită care îi conferă rezistență superioară la acțiuni mecanice și impact. Stratul inferior are o densitate care îi conferă un coeficient de transfer termic îmbunătățit.

Atât montatorii cât și experții în izolații pentru acoperișuri plate utilizează doi parametri: densitatea în volum indicată în kg/m³ și rezistența la compresiune indicată în kPa, pentru a evalua calitatea plăcilor de izolație fabricate din vată bazaltică. Acești doi parametri sunt însă destul de vagi și nu mai sunt incluși în noul standard european EN 13162 deoarece densitatea în volum medie specifică nu mai este considerată un parametru standard care definește caracteristicile elementare ale produselor termoizolante. În practică, proprietățile mecanice sunt determinate pe baza mai multor parametrii, nu doar densitatea în volum. Nici rezistența la compresiune nu este un parametru adecvat. Aceasta măsoară rezistența plăcii la compresiune măsurată pe o suprafață mare (900 cm² = 30 x 30 cm) – echivalentul de exemplu al încărcării date de zăpadă.

În realitate, deteriorarea stratului termoizolant apare cel mai frecvent la punerea în operă, în momentul manipulării sau când montatorii calcă pe suprafața stratului pentru montarea membranei hidroizolante. Plăcile izolatoare pentru acoperiș pot fi evaluate mult mai obiectiv în funcție de încărcarea punctuală, definită ca "rezistența plăcii la o compresiune de 5% sub un cilindru de imprimare cu o suprafață de 50 cm²". Acest test este mai relevant, deoarece acoperișurile sunt expuse în mod regulat la o sarcină similară (aproximativ dimensiunea unui pantof). De asemenea, descrie mai bine solicitarea aplicată membranei impermeabile (hidroizolației) și termoizolației.

Rockwool produce materiale pentru izolare în conformitate cu noul standard de evaluare (definit în EN 12430) și să declare rezultatele testelor în certificate. Prin forța F_p indicată în N, sarcina punctuală poate fi ușor înțeleasă și descrie foarte clar ce se întâmplă pe acoperiș. Noile plăci de acoperiș pot rezista la sarcini punctuale cu minim 10% mai mari decât cele suportate anterior de sistemele de termoizolare cu două straturi separate (din produse monodensitate). Comercianții sub denumirea de **Monrock MAX E**, acestea sub disponibile într-o gamă de grosimi care variază între 60 - 240 mm, și cu dimensiuni de 2000x1200 mm sau 600x1000mm.

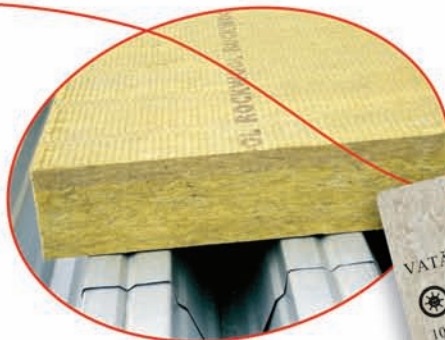
Avantaje Monrock Max E:

- Instalarea sistemelor cu un singur strat este mult mai rapidă, generând economii de aproximativ 50 % din manoperă - preț/ ore lucrate
- Rezistența foarte bună la încărcare punctuală $F_p > 600 \text{ N}$
- Coeficient de conductibilitate termică $\lambda = 0,038 \text{ W.m-1.K-1}$
- Plăcile de izolație sunt mai rigide și mai ușoare – încărcări nominale mai mici pentru grinzi, coloane și fundații

Prietenos cu mediul

Fațade tencuite. Fațade ventilate.
Acoperișuri terasă. Mansarde.
Pereți de compartimentare. Pardoseli.
Izolații tehnice.

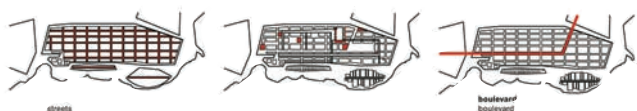
Soluții pentru izolarea termică, fonică și protecție la foc (clasa A1).

Numărul 1 mondial în soluții de termoizolare cu vată minerală bazaltică.

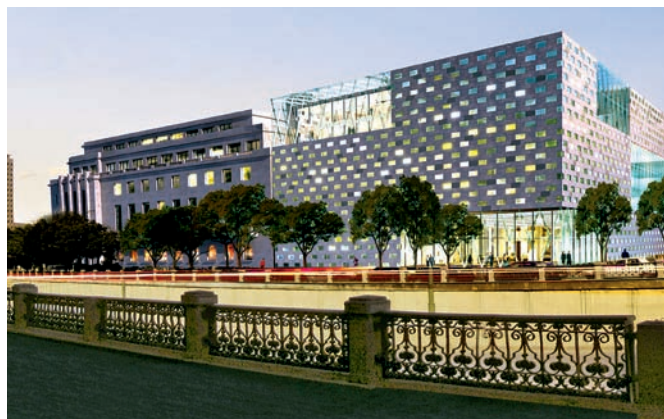

SUSTENABILITATE ÎN DEZVOLTAREA URBANĂ. DIALOG ROMÂNNO-OLANDEZ

Ambasada Regatului Țărilor de Jos la București, în cooperare cu SenterNovem, Agenția pentru Inovare și Dezvoltare Durabilă a Ministerului Afacerilor Economice al Olandei, a organizat pe 4 martie conferința și expoziția „Sustenabilitate în arhitectură. Idei olandeze și românești despre economia de energie și siguranța în construcții”, la Crowne Plaza București. Dezbaterile au avut loc în prezența E.S. Dl Jaap L. Werner, Ambasador al Regatului Țărilor de Jos în România și a dlui Vasile Blaga, Ministrul Dezvoltării Regionale și Locuinței.

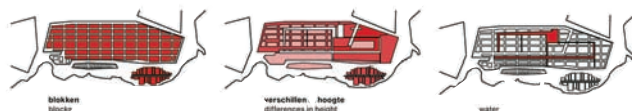
Evenimentul complex a abordat pe parcursul unei întregi zile subiecte importante și diverse precum: soluțiile pentru economisirea energiei în construcții și proiecte de reabilitare, arhitectura sustenabilă în viziunea arhitecților olandezi, politici de implementare a construcțiilor sustenabile, riscurile și oportunitățile legate de criza financiară în sectorul construcțiilor, instrumente financiare pentru dezvoltare sustenabilă, perspecti-

va pieței în legătură cu clădirile ecologice. Punctul de plecare l-a constituit programul internațional al SenterNovem prin care sunt încurajate implementarea politicilor energetice olandeze și schimbul de experiență și idei între arhitecții olandezi și cei din alte țări, special selectate. Una dintre cele mai importante măsuri amintite a fost introducerea în România, posibil în anul 2010, a certificatului energetic pentru clădirile publice.

Dincolo de susținerea oficială a unei astfel de colaborări, la nivel administrativ înalt, au fost prezentate exemple punctuale și soluții pentru a construi la nivel urban în mod sustenabil. Cele patru birouri olandeze participante la conferință, Architecten Cie. (arh. Frank Segaar și arh. Pero Puljiz), Dam & Partners Architecten (arh. Diederik Dam), KOW X (arh. Tjerk Reijenga) și CM Architects (arh. Alex Colpacci), au arătat participanților proiecte reprezentative din portofoliul propriu (case pasive, sedii de birouri cu sisteme de economisire a energiei, clădiri verzi etc.), concluzia fiind următoarea: „A proiecta sustenabil ar trebui să devină la fel de comun precum stingerea luminilor înainte de a merge la culcare.” (arh. Diederik Dam)

În completarea acestui eveniment, pe 10 martie a.c., Institutul Olandez de Arhitectură și Muzeul Național de Artă Contemporană au organizat o dezbatere cu tema „Spațiul Public”, moderată de Dl. Ole Bouman, directorul Institutului și de Prof. Dr. Arh. Augustin Ioan.

Imaginile aparțin biroului olandez Architecten Cie.

SIMPOZION A.R.A. 2009

A zecea ediție a Simpozionului „Arhitectură. Restaurare. Arheologie” va avea loc în București, între 23 și 25 aprilie, la sediul Institutului de Arheologie (Casa Macca) din strada Henri Coandă. Organizat de Institutul de Arheologie „Vasile Pârvan”, din cadrul Academiei Române, în colaborare cu Asociația A.R.A., evenimentul va cuprinde o serie de conferințe care vor trata subiecte legate de patrimoniul arhitectural și arheologic, luând în calcul și problema restaurării. Una dintre marile teme abordate va fi cea a rolului structurilor de tip monument în propaganda politică. Evenimentul se va încheia cu lansarea oficială a două volume, o lucrare asupra catedralei romano-catolice din Alba Iulia, semnată Daniela Marcu Istrate și un studiu asupra Columnei lui Traian, realizat de Dinu Antonescu.

ION MINCU. DESENE ȘI PROIECTE DE ARHITECTURĂ

Începând din 15 aprilie 2009, Muzeul Național de Artă al României găzduiește expoziția „Ion Mincu. Desene și proiecte de arhitectură”, deschisă publicului până la finele lunii octombrie. Expoziția este prezentată în cadrul Galeriei de Artă Românească Modernă, în sălile dedicate expunerii de arte grafice, iar organizatoarea expoziției este Elena Olariu, specialist al Muzeului Național de Artă al României.

Expoziția cuprinde treizeci și cinci de proiecte și desene ale marelui arhitect, la care se adaugă trei carnete de schițe. Lucrările fac parte dintr-o nouă colecție, dedicată desenelor de arhitectură, din cadrul Cabinetului de Desene și Gravuri, inițiată în anul 2005. Toate schițele și proiectele prezentate provin din fondul Muzeului Al. Saint-Georges.

Este pentru prima dată când lui Ion Mincu, creatorului stilului arhitectural neoromânesc i se dedică o expoziție de asemenea amploare. Printre documentele inedite prezentate se numără șase foi de examen pe schițe de proiecte pe teme date și trei carnete însumând 85 de schițe din perioada studiilor lui Ion Mincu la Școala Națională de Belle Arte din Paris. La acestea se adaugă desene și acuarele cu peisaje și vestigii arheologice din timpul călătoriilor sale în Italia, precum și trei schițe pentru proiectul restaurantului cu specific românesc care urma să fie instalat la Expoziția Universală de la Paris din anul 1889. Din expoziție face parte și unul dintre planurile de fațadă pentru Școala Centrală de Fete, proiect reprezentativ pentru stilul neoromânesc. Mai pot fi admirate, de asemenea, schițe de arhitectură funerară și de mobilier bisericesc realizate de cunoscutul arhitect.

Sensio: HoReCA

În contextul actual al pieței, când este nevoie de abordări curajoase și de specializarea produselor și a serviciilor, noul brand Sensio asigură proiectare pentru design interior, oferă consultanță de mobilier și importă mobilier pentru HoReCa, mai exact, hoteluri, restaurante, baruri, lounge-uri și cafelele.

„Am pornit de la nevoile antreprenorilor români. Mulți întreprinzători ajung la mobilare fără a avea un concept clar al business-ului sau locației. Nu mă aflu de partea celor care editează catalogul cu mobilier, ci de partea celor care vin la noi doar cu un vis. Mă feresc să ofer clienților soluții de-a gata sau să-i conving că, de fapt, își doresc fotoliul ce se află în stoc. Găsim ușor drumul spre inspirațional și oferim fiecăruia ce i se potrivește”, declară Șerban Ciușcă, unul dintre fondatorii companiei. Sensio ține cont de bugetele „strâmtorate” și lucrează cu soluții financiare de plată în rate și leasing. Viziunea companiei este că nu există o rețetă standardizată pentru ospitalitate și este nevoie de un anumit spirit pentru a putea crea acea stare de bine pe care o căutăm în locurile unde ne petrecem timpul, de la cafelele la hoteluri. Sensio pune mare preț pe identitatea locației și „custom made concepts”.

Printre clienții Sensio se numără Caffè Bar Testarossa, Restaurantul LolyPop, Food Court-ul de la Iris Mall, Fast Food-ul BunDeTot din București, Club San Marzano din Timișoara, Barul Society din Piatra Neamț, restaurantul Mondial din Târgoviște sau Restaurantul Ana Tower din Sibiu.

PREMIUL PRITZKER

PETER ZUMTHOR

© Gary Ebner

Fundația Hyatt a anunțat la mijlocul lunii aprilie laureatul din 2009 al Premiului Pritzker: arhitectul elvețian Peter Zumthor, renumit pentru lucrările sale impecabile și minimaliste, de o rigurozitate cu adevărat poetică.

www.pritzkerprice.com

Fotografii: Courtesy of Peter Zumthor

Peter Zumthor s-a născut în 1943, în orașul Basel din Elveția. De mic, a deprins arta realizării pieselor de mobilier alături de tatăl său care deținea un atelier de tâmplărie, dobândind astfel și un anumit respect pentru materialele naturale. Între 1963 și 1967, a studiat la Kunstgewerbeschule, Vorkurs și Facklasse, și apoi la Institutul Pratt din New York, unde s-a dedicat designului.

Reîntors în Elveția, a fost angajat în Departamentul de Protejare a Monumentelor din Cantonul Graubunden unde a lucrat în calitate de consultant și analist al satelor

istorice, realizând mai multe restaurări. În 1979, și-a înființat propriul birou de arhitectură în orașelul elvețian Haldenstein, unde lucrează și în prezent, cu un grup mic de 15 arhitecți. Din 1996, este profesor la Academia de Arhitectură, Universita della Svizzera Italiana din Mendrisio și a fost totodată profesor invitat la University of Southern California în Los Angeles, la Universitatea Tehnică din Munchen și la Graduate School of Design, Harvard University.

Peter Zumthor nu poate fi numit un arhitect celebru, modestia sa și o anumită nevoie de intimitate ținându-l departe de scena "star-

arhitecților". Este însă recunoscut unanim și apreciat în cadrul breslei pentru profesionalismul și pasiunea cu care își elaborează proiectele. Chiar dacă majoritatea sunt construite în Elveția, Zumthor a proiectat și în Germania, Austria, Olanda, Anglia, Spania, Norvegia, Finlanda și Statele Unite. Printre cele mai cunoscute clădiri ale sale se numără Băile Termale din Vals, Elveția, și recentul muzeu Kolumba din Cologne. Acestea li se adaugă cele câteva cărți scrise, devenite de referință în mediul universitar dedicat arhitecturii. În lucrarea "Thinking Architecture", publicată pentru prima dată de Birkhauser în 1998, Zumthor trasează cu propriile cuvinte o filosofie a arhitecturii: "Cred că în prezent arhitectura trebuie să se oprească și să se gândească la cerințele și la posibilitățile care îi aparțin necondiționat, care îi sunt intrinseci. Arhitectura nu este un vehicul sau un simbol pentru lucruri care nu țin de esența sa. Într-o societate care celebrează ceea ce nu e esențial, arhitectura poate opune rezistență, poate contracara pierderea formelor și a sensurilor, și poate comunica prin propriul limbaj. Cred că limbajul arhitecturii nu e o problemă ce ține de un anumit stil. Fiecare clădire este construită pentru o anumită funcționalitate, într-un loc anume și pentru o anumită societate. Clădirile mele încearcă să răspundă la întrebările care se nasc din ace-

te fapte simple pe cât de precis și de critic se poate."

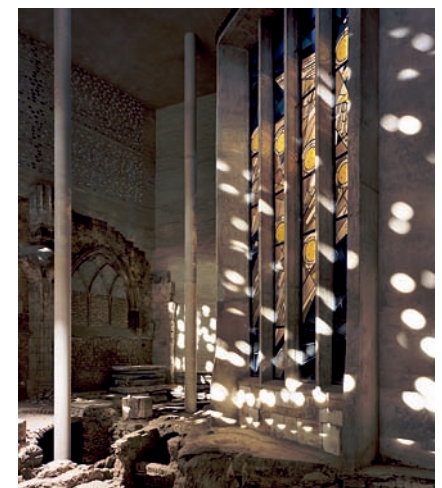
Este pentru a doua oară în 30 de ani când premiul revine unui arhitect elvețian, după ce în 2001 a fost înmănat lui Jacques Herzog și lui Pierre de Meuron. Juriul care a acordat în acest an prestigiosul Premiu Pritzker a fost format din: Lord Palumbo (Președinte), cunoscut susținător al arhitecturii londoneze; Alejandro Aravena, arhitect și fondator al biroului Elemental din Chile; Shigeru Ban, arhitect și profesor la Universitatea Keio din Tokio; Rolf Fehlbaum, președinte al Vitra,

Basel; Carlos Jimenez, profesor la Rice University School of Architecture și fondator al biroului Carlos Jimenez Studio; Juhani Pallasmaa, arhitect și profesor în Helsinki; Renzo Piano, arhitect și laureat al Premiului Pritzker; Karen Stein, scriitor, editor și consultant în domeniul arhitecturii, New York. Dintre afirmațiile și caracterizările rostite de juriu la anunțarea deciziei, am selectat: "Toate clădirile lui Peter Zumthor au o prezență foarte puternică, ce trece peste timp. El are talentul rar de a combina gândirea clară și riguroasă cu dimensiunea poetică a arhitecturii, de aici rezultând clădiri care sunt permanent o sursă de inspirație". (Thomas J. Pritzker) Iar președintele juriului, Lord Palumbo, adaugă: "Arhitectura lui Zumthor respectă caracteristicile sitului, moștenirea culturii locale și lecțiile valoroase din istoria arhitecturii."

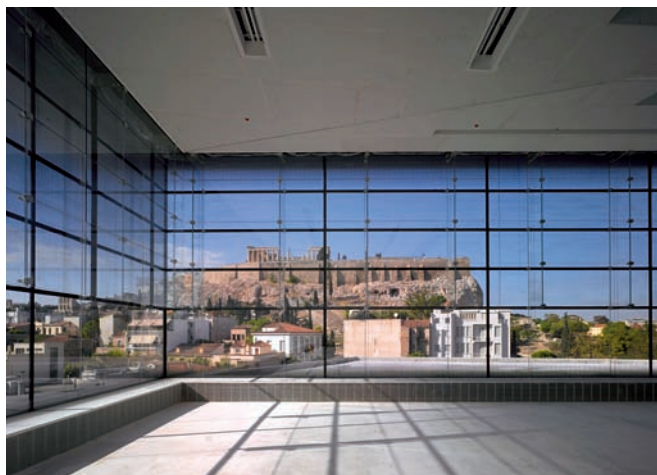
La aflarea veștii, Zumthor a declarat că Premiul constituie o frumoasă recunoaștere a activității din ultimii 20 de ani și totodată o speranță pentru tinerii arhitecți că eforturile de susținere a calității pot fi la un moment dat răsplătite.

Ceremonia oficială de înmănare a Premiului va avea loc pe 29 mai, la Buenos Aires, în Argentina.

ACROPOLIS. NOUL MUZEU

Situat la numai 300 de metri de Acropole, în apropiere de centrul Atenei, noul Muzeu Acropolis va fi inaugurat oficial în data de 20 iunie 2009, la aproape cinci ani de la demararea lucrărilor pentru construcție.

Inițiativa guvernului grec de a construi o nouă clădire care să găzduiască descoperirile arheologice, pentru care muzeul de pe Acropole s-a dovedit neîncăpător, nu este una recentă. Însă niciunul dintre proiectele prezentate în cadrul concursurilor din 1976, 1979 și 1989 nu a fost pe placul autorităților.

În 2002, cu ocazia celei de-a patra ediții a concursului, arhitecților invitați li s-a cerut să includă în proiectul noului muzeu o galerie menită a găzdui sculpturile din marmură aduse în Marea Britanie de Lordul Elgin, chiar dacă nu există o declarație oficială din partea Muzeului Britanic în legătură cu restituirea acestora. Proiectul selectat a fost cel al arhitectului de origine elvețiană Bernard Tschumi, care a colaborat, în cadrul procesului de construcție, cu un arhitect grec, Michalis Photiadis. Proiectul lui Bernard Tschumi se bazează pe trei mari concepte: lumină, dinamism și elementul programatic. Arhitectul reușește să folosească dezavantajele sitului în favoarea sa printr-un design simplu și clar, care

trimite la caracterul strict, matematic, al arhitecturii Greciei Antice.

Simplitatea minimalistă a clădirii propriu-zise, bazată pe folosirea marmurei, sticlei și a betonului, scoate în evidență diversitatea colecției și caracterul spectaculos al sitului. Colecția de sculpturi va fi pusă în valoare prin folosirea atentă a luminii naturale, pentru a evidenția caracterul puternic, tridimensional al exponatelor și textura marmurei. Traseul parcurs de vizitatori va fi unul circular, o adevărată „narațiune în spațiu”, prezentând istoria sitului, de la perioada construirii Partenonului, până la cea a Imperiului Roman.

Atacat de „puriștii” care vedeau în designul contemporan o lipsă de respect față de Partenon însuși, Bernard Tschumi și-a apărat proiectul, afirmând că nu l-a interesat copierea aspectului templului, ci construirea unei clădiri reprezentative pentru secolul 21, care să se integreze în context prin rigurozitatea sa, un omagiu contemporan adus civilizației antice. / Anca Rotar; Foto: © Bernard Tschumi Architects.

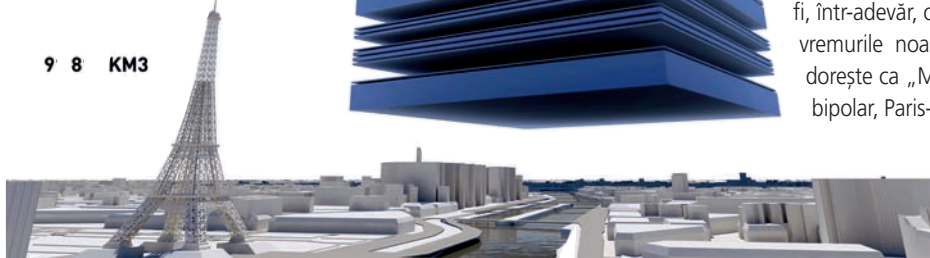
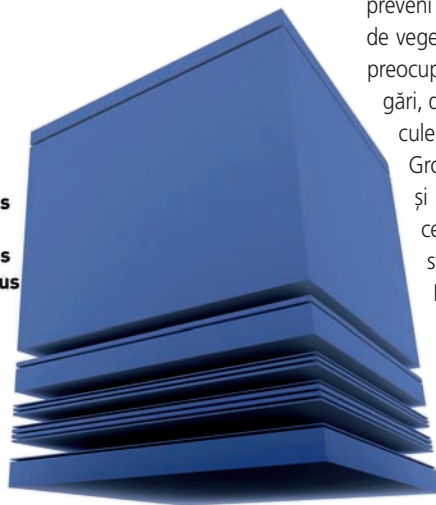
DIX PROJETS POUR LE GRAND PARIS

Proiectele celor zece birouri de arhitectură de renume mondial, selectate de președintele Franței, Nicolas Sarkozy, pentru a-și prezenta viziunea asupra viitorului Parisului, în cadrul inițiativei Le Grand Paris, au fost făcute publice la jumătatea lunii martie, urmând a fi expuse la Cité de l'Architecture et du Patrimoine începând din data de 29 aprilie. Dominat de structuri datând din secolul XIX, din perioada reconstrucției orchestrate de Baronul Haussman, Parisul, unul dintre cele mai importante metropole europene, apare ca un oraș nostalgic, „fix”, care nu ține pasul cu vremurile, în timp ce marea sa rivală, Londra, este lăudată pentru felul în care reușește să îmbine vechiul cu noul, clădirea Parlamentului cu „Castravetele” Lordului Foster.

Dintre propunerile prezentate pentru „Marele Paris”, cea a

0,478 km³ eau
188,23 km³ de forêts
0,492 km³ energie
0,139 km³ chemins de fer
0,289 km³ routes
0,375 km³ aéroports
0,030 km³ habitations à hauts revenus
0,082 km³ habitations éducatives
0,112 km³ habitations à faibles revenus
0,112 km³ habitations à moyens revenus
0,034 km³ bureaux
0,017 km³ services
0,813 km³ shopping et loisirs

98 KM³

arhitectului francez Jean Nouvel, se remarcă prin caracterul complet și echilibrat, aspectele inovatoare fiind temperate de grija față de monumentele istorice. Proiectul cuprinde atât o reamenajare spectaculoasă a malurilor Senei, care ar urma să fie dominate de turnuri grandioase, cât și propuneri de reconducere a zonelor de patrimoniu.

În schimb, biroul MVRDV propune un nou turn pentru Universitatea Sorbona, pe lângă care însuși Turnul Eiffel ar părea mic. Parisul nu ar mai fi dominat de celebra structură metalică, ci de gigantul din sticlă și oțel

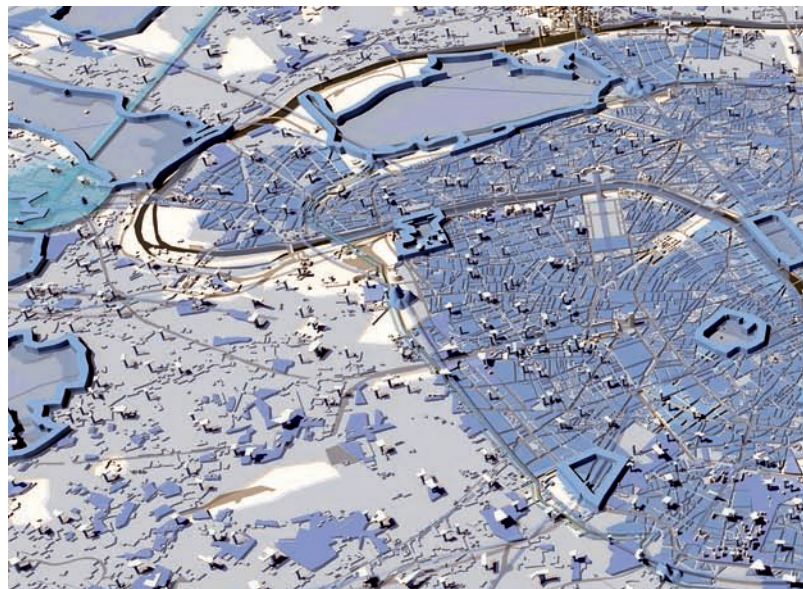
al olandezilor. Un simbol important ar fi, practic, „anulat”, iar identitatea orașului ar avea de suferit.

Optând pentru o abordare sustenabilă, Richard Rogers susține crearea unor adevărate „structuri blindate metropolitane”, în cadrul cărora ar urma să fie amenajate parcuri și instalații eoliene. O altă abordare eco este cea a biroului italian Studio 09, a cărui viziune se bazează pe amenajarea de zone străbătute de apă la marginea orașului. Poate mai puțin practică este ideea aceluiași birou de a organiza rețeaua de transport în comun pe „zone”, în funcție de viteza cu care se deplasează diversele mijloace de transport.

Biroul francez Groupe Lin se arată mai preocupat de problemele imediate, propunând o retragere a fondului construit dinspre Sena, spre a preveni inundațiile, alături de o rețea de transport „verde”, înconjurată de vegetație. Arhitectul francez Christian de Portzamparc se arată și el preocupat de problema transportului, propunând construirea unei noi gări, dar și a unei rețele de transport în comun suspendate, care să circule în zonele periferice ale capitalei franceze. Tot un birou francez, Groupe Descartes, propune, pentru rezolvarea problemei traficului și a densității populației, o transformare radicală a administrației, cele 20 de arondismente pariziene urmând să devină orașe de sine stătătoare.

Inițiativa lui Roland Castro de a transforma parcul La Courneuve într-o versiune pariziană a Central Park poate fi privită cu scepticism, însă proiectul său de amenajare a zonelor periferice ar fi, într-adevăr, oportun. Un proiect poate prea ambițios pentru vremurile noastre este cel al lui Antoine Grumbach, care dorește ca „Marele Paris” să fie înglobat într-un megalopolis bipolar, Paris-Haga, care să cuprindă toate structurile urbane de pe cursul Senei. În schimb, propunerea arhitectului Djamel Klouche, de la biroul francez AUC se remarcă prin caracterul său abstract, atrăgând atenția asupra necesității de a crea zone care să contribuie la dezvoltarea economică și culturală a orașului, integrând moștenirea culturală și interacționând în mod armonios cu zonele conexe.

Aceste proiecte stau între vechiul Paris și viitorul său virtual, Le Grand Paris, oferind viziuni grandioase, de care este ușor să te lași fascinat. Însă, ele se lovesc de atitudinea recalcitrantă a parizienilor. Să fie de vină numai spiritul conservator și orgoliul? Sau construirea „Marelui Paris” se va face cu prețul pierderii identității orașului, a farmecului specific „lumii vechi”? / Anca Rotar; Foto: © MVRDV, Ateliers Jean Nouvel

Noutăți din „cetatea eternă”

Prin definiție un oraș baroc, Roma, considerată a fi cel mai mare muzeu în aer liber de artă și arhitectură clasică, a demonstrat în ultimii ani că încă are suficiente resurse pentru a evolua. Artă și arhitectura contemporană își găsesc locul lor în „cetatea eternă”, iar acest fapt nu poate decât să ne bucure.

După ce la sfârșitul anului 2006, în centrul Romei își făcea apariția ultima creație a lui Richard Meier, Muzeul Ara Pacis, ansamblu sută la sută contemporan, la începutul anului 2009, primăria anunță că vrea să restaureze Mausoleul din vecinătate și să amenajeze un spațiu public care să facă legătura între monument, muzeu și Tibru. Practic, aici urmează a se contura un prim pol urban contemporan, o primă acțiune coerentă de revitalizare a unui spațiu în care pare a se fi construit totul cu mult timp în urmă. Lucrările sunt preconizate a se finaliza în 2013.

În paralel, în cetate apar timid, printre ruine vechi de sute și mii de ani, semne ale noului. În 2005, a fost inaugurată o extindere a Muzeului Capitolin, amplasată pe locul Grădinii Romane aparținând Palatului Conservatorilor. Spațiul de formă eliptică, ce cuprinde o suprafață de aproximativ 1000 mp, găzduiește cele mai importante sculpturi din colecția capitolină. Deschiderea

de 12 m este susținută de un tavan casetat ce combină elemente din sticlă cu piese metalice și cabluri tensionate. La partea inferioară, a fost integrată o porțiune din zidul vechiului Templu Capitolin. Pardoseala este

realizată din plăci pătrate de piatră venețiană roșie, iar treptele sunt din travertin lucios. Volumul nu este vizibil din exterior și pe parcursul vizitării muzeului nu sunt semne care să îl anunțe, fapt ce accentuează și mai mult efectul scenografic pe care acest atrium îl propune în contextul de față.

Ceva mai departe, Muzeul Vatican ne primește printr-un portal, marcat de sculptorul Cecco Buonanotte și un mare hol de beton și sticlă, desfășurat pe o suprafață de aproximativ 10000 mp. Inaugurat cu ocazia Jubileului din 2000, spațiul este menit a cuprinde o serie de servicii și funcțiuni anexe

și de a optimiza circulația vizitatorilor. Dispus pe două niveluri, atriumul cuprinde la parter punctul de informare, garderoba și o librărie, iar la etaj o piață acoperită, punct de plecare înspre nenumăratele galerii. Legătura între cele două niveluri se realizează prin intermediul unei rampe în spirală, replică a vechii scări, realizate în 1932 de Giuseppe Momo, care acum conduce vizitatorii spre ieșire. Nouă rampă este finisată pe interior cu piatră bazaltică, iar pe exterior cu tencuială albă. Efectul vizual este accentuat de forma inedită care se dezvoltă pe diagonală. Proiectul coordonat de Studio Passarelli, este comple-

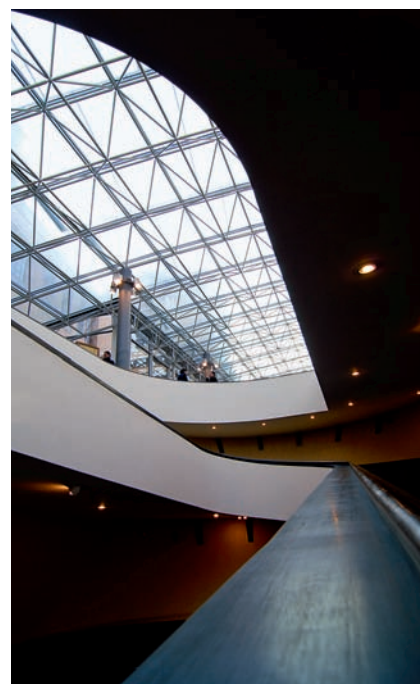

tat de piesele contemporane expuse în cadrul muzeului sau în grădina centrală, ori de diferite amenajări ale unor săli deschise de curând.

Pe via Ostiense, la numărul 106, se găsește fosta Centrală Montemartini, prima centrală electrică publică, ridicată în 1913, care astăzi a fost reconvertită în muzeu, fiind un exemplu reprezentativ de reconversie industrială. Tot de reconversie dă semne și arta romană, care, dincolo de deschiderea pe care o manifestă în cazul expunerilor mixte a unor celebre piese moderne în contextul unor spații renaștentiste sau baroce, surprinde turistul de rând cu expoziții urbane precum cele ale lui Fausto delle Chiaie. Născut la Roma, în 1944, artistul a devenit celebru de-a lungul timpului pentru modul original în care a reușit să surprindă orașul în esența sa, cu realitățile lumii moderne și să îl transpună

prin obiecte uzuale în calea trecătorilor, în cel mai natural mod cu putință. La începutul anului, putea fi întâlnit lângă Mormântul lui Augustus, în vecinătatea Muzeului Ara Pacis. De-a lungul unei borduri, erau înșirate diferite obiecte, cu explicații aferente, deloc întâmplătoare. Amuzante și ironice, comentariile sale sunt subtile și profunde, punând accent, în special, pe aspectele negative ale urbanului cotidian. Nu expune întotdeauna în același loc, însă acolo unde îi întâlnești operele, îl veți găsi și pe el, alături de o etichetă pe care scrie „sală de așteptare”.

Motivele pentru care merită vizitată Roma sunt nenumărate, ruine din antichitate, palate din Evul Mediu, biserici Baroce, magazine de top. Însă, dacă ajungeți în zonă, nu uitați că, pe lângă toate acestea, „cetatea eternă” mai are și altceva de oferit. Dacă aveți chef de joacă, propuneți-vă să descoperiți ceva nou; nu veți fi dezamăgiți. / Text și foto: Loredana Stasis

EXPOSITION INTERNATIONALE D'ARCHITECTURE ET D'URBANISME EMSCHER PARK

**LES PROJETS, DIX ANS APRES
KLARTEXT, 2008**

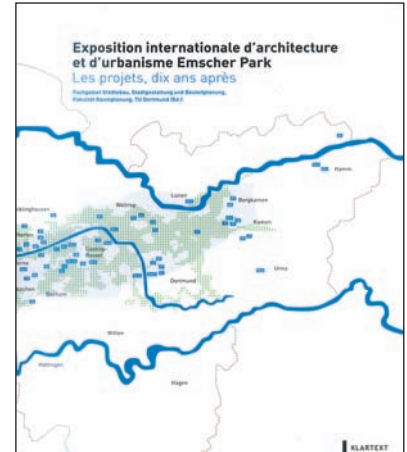
Volumul reprezintă o trecere în revistă, din perspectiva anului 2008, a proiectelor prezentate în 1999, în cadrul expoziției internaționale de arhitectură și urbanism Emscher Park, al cărei scop a fost modernizarea și restructurarea bazinului Ruhr. La sfârșitul anilor 1980, zona vizată, supusă timp de jumătate de secol unei politici intense de industrializare și exploatare a resurselor naturale, se confrunta cu noi cerințe economice și teritoriale, care au dus la nevoia unei reevaluări a rolului său, din perspectiva dezvoltării rurale și a valorificării mediului natural. În aceste condiții, expoziția Emscher Park s-a constituit într-un adevărat „atelier pentru construirea viitorului unei foste regiuni industriale”. Proiectele au fost realizate în cadrul unui teritoriu de 800 kmp, de-a lungul râului Emscher. Noul model de dezvoltare urmărea să se axeze pe caracteristicile dezvoltării durabile, reciclării, calității în construcții și protecției mediului. El s-a concretizat într-o abordare integrată, urmărind ca reînnoirea culturală și ecologică să asigure dezvoltarea economică pe viitor. Soluțiile propuse au căutat, în același timp, să respecte moștenirea industrială a zonei bazinului Ruhr

și să rămână deschise tendințelor contemporane. Tratamentul tematic al regiunii a reprezentat o noutate în cadrul istoriei expozițiilor internaționale de arhitectură și urbanism. Pentru prima dată, atenția organizatorilor s-a îndreptat asupra întregului peisaj urban, cu scopul de a căuta noi forme de amenajare și arhitectură peisagistică. Spațiile libere din cadrul bazinului Ruhr reprezentau un mozaic dezorganizat, între centrele urbane și diversele infrastructuri și modificări aduse peisajului prin activitatea minieră și siderurgică. De aceea, expoziția a avut în vedere integrarea acestor spații în cadrul diverselor structuri teritoriale, pentru o „reconstrucție a peisajului”. Astfel, a apărut un nou concept, cel al „peisajului industrial”, care a stat la baza redescoperirii caracterului unic și autentic al acestei zone, a cărei identitate este dată de activitatea industrială. Proiectele, oferind soluții diversificate și creative, au fost concepute în jurul a șase teme principale, parcul Emscher, transformarea ecologică a sistemului fluvial din zonă, crearea unui mediu de lucru în cadrul parcului, construirea de noi locuințe și dezvoltarea cartierelor, conservarea patrimoniului indus-

trial și a culturii industriale și constituirea unei oferte de activități sociale, culturale și sportive.

Astăzi, la zece ani de la expoziția internațională Emscher Park, impactul său continuă să se facă simțit, prin punerea în practică a diverselor proiecte, prin deciziile administrative referitoare la amenajarea teritoriale și, nu în ultimul rând, printr-o nouă mentalitate. Reactualizarea proiectelor propuse pentru bazinul Ruhr constituie o primă etapă în procesul de cercetare cu privire la posibilele restructurări ale altor regiuni urbane.

www.citechailot.fr

Libero lo spirito del celebrity!
Lane Open Round

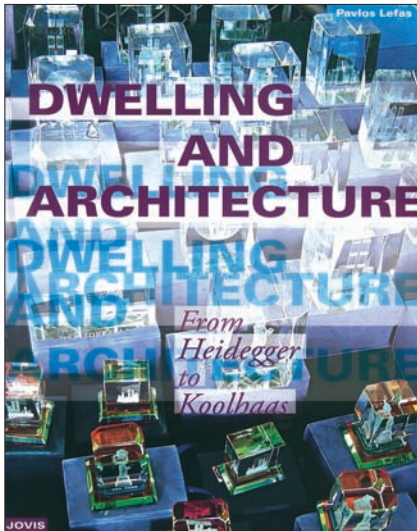

MERIDIANI
HOME

ivona
AMBIENTI
DISTRIBUTOR ESCLUSIV MERIDIANI & INTERNI / ITALIA
MOBILA & DESIGN
Calea 13 Septembrie 71-73, parter, sector 5, București,
tel: +4031-4171313, +4021-4011687
office@ivonaambienti.ro

DWELLING AND ARCHITECTURE.

FROM HEIDEGGER TO KOOLHAAS
PAVLOS LEFAS
JOVIS, 2008

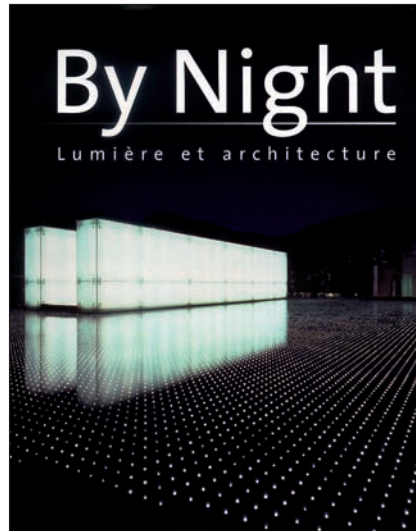

Dwelling and Architecture. From Heidegger to Koolhaas reprezintă un studiu despre influența avută de teoria lui Martin Heidegger în legătură cu conceptul de „locuire” asupra modului de abordare a problemelor arhitecturii contemporane. Heidegger distinge între locuirea ca „adăpostire”, problemă tehnică, menită a fi rezolvată prin mijloace tehnice, și locuirea propriu-zisă, expresie a condiției umane. El consideră că acest concept de „locuire” se leagă de orice acțiune de a construi și, prin urmare, de munca arhitecților. Volumul se constituie într-o istorie paralelă a arhitecturii și a ideilor. Pornind de la analiza lui Martin Heidegger cu privire la abordarea pozitivistă a contemporanului său, arhitectul Le Corbusier, el ajunge la noi perspective asupra contemporaneității. Sunt prezentate acele idei ale lui Heidegger ce au fost pe placul arhitecților care, ei înșiși, puneau sub semnul întrebării arhitectura postbelică, și care au contribuit la diseminarea teoriilor filozofului. Deși supuse, la rândul lor, anumitor limitări, aceste teorii au rămas în picioare până în ziua de azi. Volumul de față contribuie la reactualizarea lor, plasându-le în paralel cu dezbaterile inițiate recent de arhitecți și teoreticieni ca Rem Koolhaas și Aaron Betsky.

www.JOVIS.com

BY NIGHT.

LUMIERE ET ARCHITECTURE
LOFT PUBLICATIONS,
2008

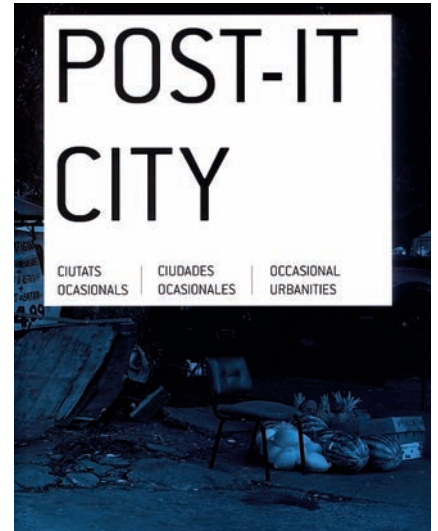

Volumul reprezintă un studiu asupra rolului iluminării arhitecturale în înfățișarea nocturnă a centrelor urbane. Noaptea din Tokio nu seamănă cu cele din New York sau din Paris, pentru că fiecare țară, fiecare cultură, are un mod diferit de a se raporta la conceptul cultural de „noapte”, ceea ce este vizibil în viața de noapte a orașelor contemporane. Unele centre urbane se lasă învăluite într-un întuneric străpuns de câteva puncte luminoase, în timp ce altele „elimină” sistematic orice colț întunecat. Un proiect de iluminare a fațadei unei clădiri poate modifica percepția asupra unui întreg cartier sau poate deveni emblema unui brand sau chiar a unui oraș. Toate proiectele prezentate în „By Night. Lumière et Architecture” sunt reprezentative pentru epoca în care trăim, în care am fi putut crede că totul a fost descoperit și că totul a fost construit. Însă lumina are puterea de a transforma radical orice fațadă, pe timp de noapte. Ea scoate în evidență acele zone care, altfel, ar fi ascunse în umbră și accentuează particularitățile oricărui tip de spațiu. Ea poate reprezenta un element esențial în cadrul conceptului arhitectural, prin crearea de forme spectaculoase și inovatoare. Posibilitățile sunt nenumărate, așa cum demonstrează imaginile impresionante din acest volum.

www.LOFTPUBLICATIONS.com

POST-IT CITY

OCCASIONAL URBANITIES
CENTRE DE CULTURA
CONTEMPORANIA DE
BARCELONA, 2008

Conceptul de post-it city se referă la acele activități desfășurate în spațiul public, fie ele comerciale, recreative sau de orice alt tip, care nu lasă urme asupra spațiului propriu-zis, gestionându-și singure apariția și dispariția. Autorii volumului au abordat fenomenul din două perspective, cea a potențialului său politic și cea a eficienței sale metodologice în studiul contextelor urbane dispartate. „Post-it City” dezvăluie natura reală a teritoriului urban, ca spațiu unde diversele situații și activități se suprapun, în mod inevitabil, în contrast cu inițiativele de omogenizare a spațiului public. Orașul apare, astfel, ca un câmp de forțe în permanentă interacțiune, un spațiu unde imaginația înseamnă supraviețuire. Pe de altă parte, activitățile temporare care infectează spațiul public constituie o ocazie de a reflecta asupra lucrurilor mici din orașele mari, temperând puțin aroganța arhitecturii tradiționale. Până acum, la proiectul post-it city au luat parte profesori și cercetători din 20 de orașe, fiecare având propriul mod de abordare a fenomenului. Cercetările au fost realizate în contexte extrem de diferite, imposibil de asimilat unei perspective economice, sociale sau politice. Prin urmare, proiectul nu a urmărit o abordare omogenă, ci a analizat cazuri dispartate, pentru a sublinia caracteristicile fiecărui context și a genera un dialog între diversele perspective.

www.CCCB.org

4 anotimpuri
la temperatura camerei

SGG PLANITHERM® 4S
CONFORT 4 ANOTIMPURI

Confort 4 anotimpuri. La tine acasă e cel mai bine. Cu sticla PLANITHERM 4S de la Saint-Gobain, locuința ta va rămâne răcoroasă în zilele caniculare iar în timpul iernii te vei bucura de căldură, totul cu un cost scăzut pentru energie. Oricât de capricioasă ar fi vremea, tu vei avea același confort tot timpul anului.

www.saint-gobain-glass.ro

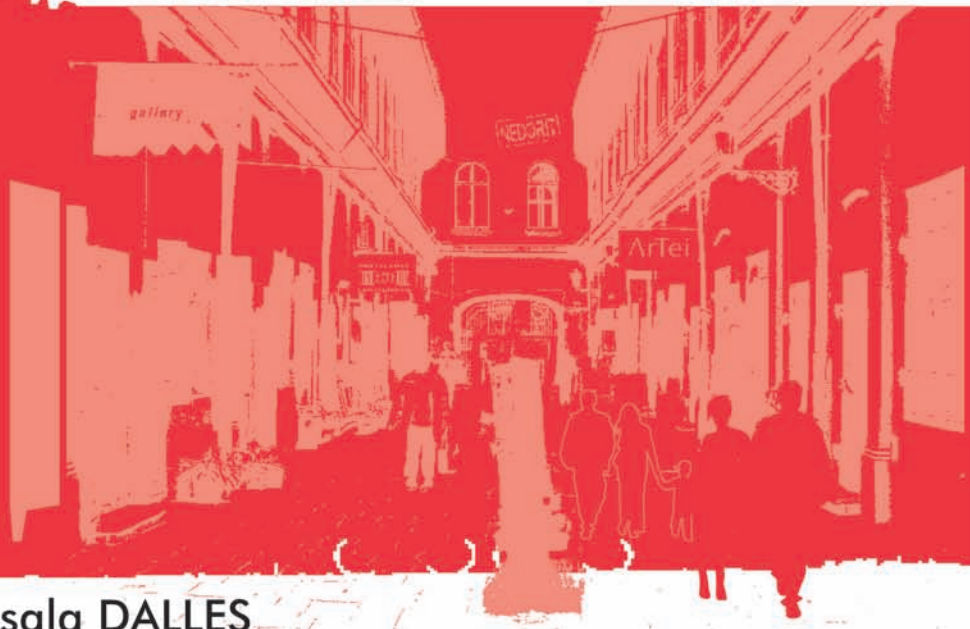
SAINT-GOBAIN
GLASS

www.anuala.ro

ANUALA 009 Public. Spațiu Public

ANUALA DE ARHITECTURA
BUCUREȘTI 2009

14-28 mai, sala DALLES

organizatori:

ORDINUL
ARHITECTILOR DIN
ROMÂNIA
FILIALA
BUCUREȘTI

igloomedia

sponsor principal:

The miracles of science™

sponsor:

parteneri:

ORDINUL
ARHITECTILOR DIN
ROMÂNIA

INSTITUTUL
CULTURAL
ROMÂN

parteneri media:

igloohabitat&arhitectură

arhitectura
ARHITECTURA DESIGN ARTE

www.anuala.ro